

**JOUKKO-
JULKAISU**

HUUHTANEN REIJO
PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA 28

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 2 MAALISKUU 1984

KEVÄTAJO

19.-20.5. Posiolla

Kokoonnumme 19.5. aamusta lähtien moottoripyörillä Posiolla Himmerkin lomakylään. Opastus perille.

Majoitumme sähkölämmitteisissä majoissa, pitäen mielessä "sopu sijaa antaa ja omat makuupussit mukaan" periaatteen. Paikalla baari kohtuullisin palveluin. Ajo on tarkoitettu MP 69:n jäsenille.

Osallistumismaksu 50 mk/hlö joka kattaa majoituksen saunan ja runsaan aamiaisen.

Ennakoilmoittautuminen **PAKOLLINEN** maksamalla tilille, PSP-Oulu Ou 660618-1

Jussi Roine,
4.5. mennessä.

Maksulippuihin osaottajien nimet selvästi.

Lisätietoja Jussi Roine
981-228524 työ
981-223341 koti

TERVETULOA!

69 **Motoristi**
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 2 maaliskuu 1984. 15. vuosikerta.

Ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y:n hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Lentäjätie 3 F 34
03100 Nummela
Puh. 90-673 371 työ

Varapuheenjohtaja

Matti Lehto
Satamakatu 8 C 26
33200 Tampere 20

Sihteeri

Jäsenasiat
Markku Ahonen
Tulikallionkatu 4 B 53
15170 Lahti 17

Kassanhoitaja

Merkit
Pekka Voutilainen
Palovartiantie 6 A 5
45100 Kouvola 10
Puh. 951-11104 ilt.

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi as.
Puh. 935-57245 ilt.

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa 51

Keijo Lumme (EAK)

Paronintie 1 B 14,
31600 Jokioinen

Aki Oura
Viipurink. 7 C 30
00510 HKI 51

Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-155 588

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama
Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi

Jussi Pursiainen
Paarnoori
28680 Pori 68

Kerhon postisäntä

numero on KO 426 781-0

Pankki:

SYP Kouvola Kauppatori
Tili n:o 233221-323

Porvoo 1984 — Oy Uusimaa

Motoristin

seuraava toukokuun numero ilmestyy toukokuun loppupuolella. Kyseiseen numeroon tarkoitettujen aineistojen tulee olla toimittajalla 03.05.1984 mennessä.

Toimitusjohtaja Ilpo Krootila:

Tieliikenne- onnettomuuksien lisääntyminen on tosiasia

Yleisenä huolenaiheena ollut liikenneturvallisuuden kääntymisen huonoon suuntaan ei Liikenneturvan poliisiviranomaisilta saamien ennakkotietojen valossa näytä äärimmäisen pahalta. Tieliikennekuolemien määrä on noussut vuoden 1982 542:sta uhrista 573:een tieliikenteessä surmansa saaneeseen. Onnettomuuksia poliisin tilastot ovat kirjanneet yli 5000 enemmän kuin vuonna 1982 37 739 viime vuonna ja 32 351 vuonna 1982. Loukkaantuneiden määrä oli molempina vuosina sama, noin 10 000.

- Vaikka ennakkoluvut eivät ole aivan niin hälyyttäviä kuin vielä alkusyksystä on nastelimme, on kehityssuunta huolestuttava, arvioi Liikenneturvan toimitusjohtaja, DI Ilpo Krootila, juuri valmistuneita ennakkotietoja. - Muistuttaisin myös, että poliisin tietoon tulee onnettomuuksista vain yksi kolmasosa, joten onnettomuustilasto on poliisin ennakkolukuja huomattavasti synkempi, Krootila painottaa.

Suurin osa suomalaisista noudattaa myös liikenteessä lakeja annettuja turvallisuusohjeita mallikelpoisesti. Jotkut vastuuntunnottomat kykenevät kuitenkin tekemään liikenteestämme

stressaavan ja häiriöalttiin. Tästä pääsemiseksi tarvitaan viranomaisten konkreettisia toimenpiteitä ja jatkuvaa tiedotus- ja koulutustoimintaa, Ilpo Krootila sanoo.

- Liikenneturvan hallitus kääntyi viime vuoden loppupuolella liikenneministeriön puoleen rattijuoppouden vähentämiseksi eri viranomaisten yhteistoimin. Käsittääkseni tämäkin asia on yhä ajankohtainen yhtä lailla kuin muutkin liikennekurin parantamiseen tähtäävät toimenpiteet. Inhimillisten kärsimysten vähentäminen ja kansantaloudellisten tappioiden pienentäminen on kaikkien liikenneturvallisuustyötä tekevien taholta yksiselitteisenä tavoitteena. Tässä mielessä emme voi olla nykyiseen tilanteeseen tyytyväisiä, toimitusjohtaja Ilpo Krootila selvittää.

Tieliikennekuolemissa Uudenmaan sekä Turun ja Porin lääni kiipesivät yli sadan kuolonuhrin. Uudellamaalla tieliikenteessä sai surmansa 104 (85 vuonna 1982) ja Turun ja Porin läänissä 100 (90). Erityisen synkkää kehitys oli Vaasan läänissä, jossa kirjattiin 66 tieliikenneuhria edellisen vuoden luvun oltua 35.

Myönteisintä tieliikenteen turvalli-

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Pöytäkirja

Hallituksen kokous

Lapinjärvellä 7.1.1984

Kokouksen puheenjohtaja: Jaakko Laurila
Kokouksen sihteeri: Markku Ahonen.
Paikalla oli seuraavat henkilöt: Jaakko Laurila, Pekka Voutilainen, Pertti Saarenheimo, Matti Lehto, Markku Ahonen, Guy Wikström, Aki Oura, Taavi Hiltunen, Jouni Valkeejärvi, Antti Korjus, Olli Kaiharju.

1. Kokouksen avaus, puheenjohtajaksi valittiin Jaakko ja sihteeriksi Markku.

2. Talvirallista keskusteltiin, Antti Korjus ilmoitti polttopuiden olevan paikalla, ohjelmapuoli kuului olevan kunnossa. Teltat on varattu. Pekka Voutilainen kyseli kustannuspuoles-

suuskehitys viime vuonna oli Kuopion läänissä, jossa tiellä menehtyi 22 ihmistä. Edellisenä vuonna 1982 läänin alueella tieliikenteessä kuoli 42. Liekö asiaan vaikuttanut Liikenneturvan ja liikenneministeriön yhdessä läänin liikenneturvallisuuslautakunnan kanssa toteuttama kampanja "elä hötkyile liikenteessä". Läänin pääkaupungissa Kuopiossa järjestettiin myös lokakuun alkupuolella 7. Valtakunnallinen liikenneturvallisuuskongressi.

ta ja ilmoitti ennakkoilmoittautuneita olleen 4 kpl:ta 7.1. mennessä.

3. Kerhoisäntä toi Kontioralli -84 järjestäjien terveiset.

4. Kevään saunailat järjestetään etelässä mahdollisesti 21.-22.4.-84. Lauantaina trial-kilpailu ja saunominen. Sunnuntaina käynti Vehoniemen automuseossa. Lehdon Matti kyselee kalustoa Tampereen suunnalta sunnuntain kisaan. Saunailta Posiolla 19.-20.5.-84 vanhaanmalliin. Etappiajo 26.-27.5.-84. Kirkkopyhän aika avoin vielä. Vuosikokous 15.9.-84.

5. Luettiin läpi kerhon koulutusmoottoripyörän käytön säännöt ja hyväksi havaittiin.

6. Jaakko luki EAK-kouluttajan, Keijo Lumpeen, kokoukselle lähettämän kirjeen. Kirjeessä ilmeni halukkuus järjestää vuoden -85 Kontio joki-oislaisten, pirkanmaalaisten ja mahdollisesti muiden halukkaiden kanssa.

7. Aki Oura lupasi toimittaa Motoristiin painettavaksi tietoisken ensi-apuohjeista ja kurssipaikkoja asiasta kiinnostuneille.

8. Matkakuluja korvattiin seuraavasti: Jaakko Laurila 80,-, Pertti Saarenheimo 155,-, Markku Ahonen 65,-, Aki Oura 51,-, Jouni Valkeejärvi 160,-, Pekka Voutilainen 55,-, Matti Lehto 20,-, Guy Wikström 70,-, Taavi Hiltunen 20,-, Antti Korjus 76,50.

9. Puheenjohtaja päätti kokouksen.
Markku Ahonen Jaakko Laurila
Sihteeri Puheenjohtaja

Talvirallissa Taavetissa

Seitsemänteen Talviralliin ajeli 142 motoristia. Heistä 15 oli ulkomailta: Ruotsista, Norjasta ja Saksasta. Rallin järjestelyt ja huollon hoiteli Karhulan Moottorikerhon kokenut nuorekas joukko Korjuksen Antin johdolla. "Vaihtoehtoihmistien" (katso Puheenjohtajan palsta Motoristin numerossa 1.) kokoontuminen oli varsin mukava ja onnistunut talvitapahtuma. Sitä mukavasti piristi "talvihulluinen" motoristien scandinaavinen veljesryhmä.

Sanotaan että Katselmus pitää huolen lapsista, hulluista ja juopoista. Kenties talvimotoristitkin voi ainakin

tänä vuonna lukea samaan ryhmään. Alkuvuoron kolmivuorokautinen lumi-myteri laantui ja perjantaina aurinko-

kin pitkästä aikaa pilkisteli. Kiristyvää pakkanen kuivatteli mäskäisiä teitä. Miinus 22 astetta perjantain-lauantain yönä ei ollut liian epäinhimillinen, kun päivällä sää lauhui. Varsin mukava sää jatkui vielä sunnuntainakin. Jos olisi jouduttu palaamaan maanantainkaltaisessa vesirämpyssä, se olisi ollut kurjaa. Talviralli oli siis sijoitettu miltei parhaaseen "säärakoon" tänä kaikin puolin epänormaalina talvena.

Koolla tietysti oli pääosalta edellistenkin talvitapahtumien kantajoukkoa. Sille Talviralli on samanlainen kohde kuin joillekin Finlandiahihto. Lienee makuasia kumpi näistä on harrastajalleen suurempi haaste ja suu-

Pihamaalle pystytetyt 'jätkän kynttilät' olivat näyttäviä ja tunnelmaa luovia.

Koko scandinavaivinen ystävien joukko koolla talvirallissa.

remppi tyydytys. Tiettyä itseräkkiä ja toisaalta suoriutumisen iloa ilmeisesti kuuluu kumpaankin.

Mikään yhdenmukainen motoristivalikoima ei kuitenkaan Talvirallin porukka ole. Sen pääosa, enduroajajat, eivät ole jokapäivän talviajajia. Talvipyöräily on heille rentoutumista ja vaihtelua varten, haasteenkin ottoa. Mutta sitten on joukossa muutamia niitä, joilla talvipyöräily liittyy päivittäisiin työmarkkoihin. He ovat 1950-luvun työmatkapyöräilyn vaalijoita nykyajassa. Viime vuonnahan joitain heistä esiteltiin tässä lehdessämme. Heitä kai

Moninkertainen talvirallin kulkija Pertti Holla nautiskelemassa rakovalkean savuntuoksussa.

Voutilaisen Rauni tässä esittelee peräkärrensä joka moninkertaistaa kuljetuskapasiteetin, kesällä koko keittiön voi kätevästi siirtää rallipaikalle.

voisi sanoa moottoripyöräilyn elinkautiseksi. Niin erilaisia motoristityyppejä kuin talviajossa onkin, Talvirallissa he kokoontuivat yhtenäisenä joukkona: endurot, itäpyörät ja harvat sivuvainutkin. Eikä vedelty rajoja satunnaisajelijoiden ja jokapäiväisten välille, eikä pakanain ja kristittyjen. Talvirallissa oltiin ydinjoukko suomalaisia talvimotoristeja. Ei seurattu paljoakaan mitä Sarajevon talviolympialaisissa tapahtui. Tosin tiedostettiin, ettei kaukana oltu kultatyttö Marja-Liisan kotitänhuilta. Ison naapurinisännän tälle ajankohdalle sattunut kuolemakaan ei

Ja tässä toinen malli peräkärystä ja samalla menon vakaajasta.

Kaikki toimi loistavasti, keittiön ja puffetin tarjoilut olivat ajallaan ja maut paikallaan. Kiitokset kaikille järjestelyjä hoitaneille.

uutisena järkyttänyt. Tosin rallissa paikallisiin lähteisiin pohjautuen kerrottiin, että rajan takana oli parin vuorokauden aikana kuulunut varsin paljon

tankkien ja ajoneuvojen liikkumista. Isännän poismeno ilmeisesti aiheutti armeijaan valmistilan rajoille.

Kerhollamme on sytä kiittolisuuteen, että Kotkan kaupunki luovutti käyttöön niin mukavat tilat ja huolehti alueen lumitöistä. Jos lumihomma olisi tullut järjestäjien huoleksi, siinä olisikin ollut selvittämistä. Myös armeijan myönteisyys talvimotorismille kannattaa hyvällä mielellä muistaa. Telttamajoitus ja ahkerat öiset kipinämitot soivat osallistujille kunnan levon, ja tietysti mukavasti erilaisen kokemuksen kuin sisämajoitus olisi antanut. Ei ollut helppo hoitaa tänä lumitalvena telttojen havutustakaan, mutta siitäkin järjestäjät selviytyivät. Nuorekkaan järjestäjäjoukon työskentelyssä oli iloisen palvelun sävyä, hyväntuulisuu-

ta riitti keskenään ja muillekin jakaa. Ilmeisesti jo ajoissa hyvin suunniteltu työ antoi tyydytystä ja hyvää mieltä heille itselleenkin.

16 motin ajoissa pilkottu ja huolella muovilla peitetty polttopuukassa piisasi hyvin, vaikka sauna ja 12 telttamaiinaa poltti puita lujasti. Pirteä tyttöjoukko touhusi keittiössä ja palveli ravintolassa, eikä nälkäisiksi tarvinnut kävijäin jäädä. Pikemminkin tuputettiin: ottakaa lisää. Ja kun myytävän ta-

varan hinnoitus oli varsin kohtuullinen, senkin kauppa kävi. Toivottavasti jotain jäi puuhakkaan kerhon kassaan. Videomieskin toimi tarkkana ja ahkerana, ja näin rallin kaikki ulottuvuudet tallentuivat nauhalle. Varmasti kerhomme vuotuisissa tapahtumissa videotallentamista kannattaa jatkaa. Sitä kautta tallentuu helposti käytettävää aineistoa mm. pr-toimintaa ja tiedotusta varten.

Talvirallin palkintosateessa "satoi" puukkoja ja kerhopaitoja. Pisimmän matkan ulkomaalaisen osanottajien puukot saivat uskollinen Suomenkävijä Johannes Oster Sindelfingistä ja Kauko Komulainen Ruotsista. Ainoan naisosanottajan – itse pyörää ajaneen – palkinnon sai Leila Pörsti Kuusankoskelta 800 km päästä. Raahesta ajellut Pentti Asukas sai miestenpalkinnon. Sisupalkinnolla muistettiin Hannu Häkkälää, joka koki Kawallaan melkoista epäonnetta, mutta selvitti sen mestarillisella korjaustaidolla. Häneen kai sopii se sanonta, jonka toimittaja kuuli talvirallipaikalla: – Ennen loppuu koiralta kusi kuin motoristilta konstit. Ensikertalaiset norjalaiset saivat muistoksi kerhomme paidat. Valitettavasti emme saaneet palkittujen koko joukkoa samaan kuvaan. Siitä puuttuu Leila ja yksi norjalainen. Oikealla on rallin isäntä Antti Korjus.

Motoristit ovat tiivistäneet rivinsä seuraamaan ohjelmaa, valitettavasti monilla oli vaikeuksia saada näkyvää paikkaa.

Haminan Teinisirkuksen vierailu lauantai-iltana oli ohjelmapuolen kohokohta. Valitettavasti ahtaissa tiloissa vain osa pääsi esteettömästi ohjelman näkemään. Päätöimittäjä "tulitti" kamerallaan esityksiä niin ahkerasti, että filmi pääsi loppumaan kun riehakas can-can päätti ohjelman. Niin että tyttöjen röyhelöhameet ja sorjat sääret eivät päässeet kuvaan tämän lehden kuvakertomukseen rallin tapahtumista.

Sunnuntaiamuna ralli purkaantui kotimatalle yllättävän nopeasti. Pelättiin sään huononemista ja myös käännettiin "vaihdetta" talviolympialaisten puolella. Me toimittajatkkin eh-

Haminan Teinisirkus esiintyi talvirallisissa.

Erittäin taitoa vaativa esitys ykspyörällä naruhyppelyä.

dimme Porvooseen parhaaksi katsomaan mäkilippailua. Ne talvikisat sitten olivatkin yhtä juhlaa suomalaisille koko viikon, mutta se ei suinkaan talvirallinkävijöiltä himmentänyt onnistuneen talvirallin tuoreita muistoja.

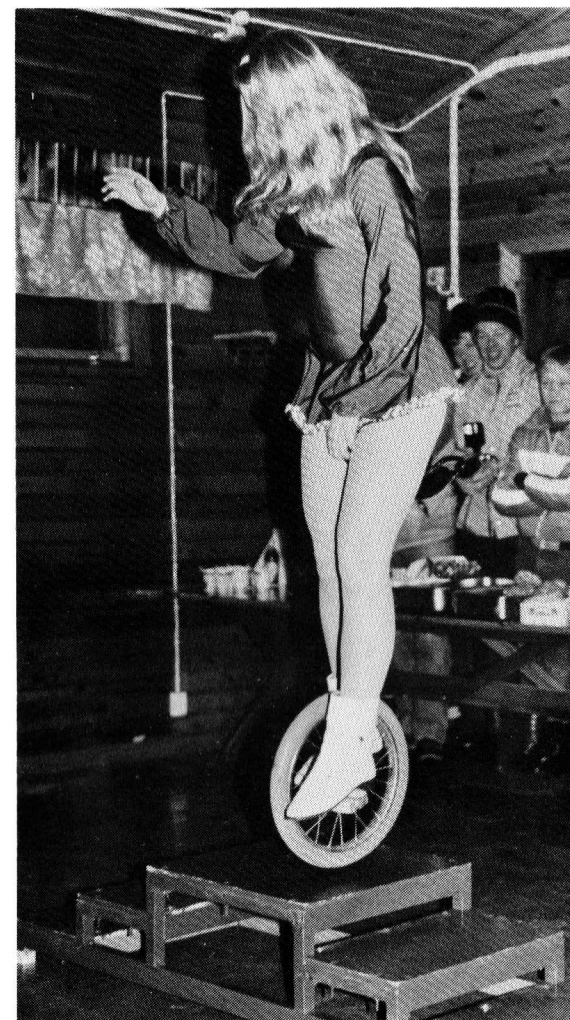
Motoristien talvitapahtumat alkavat ilmeisesti lisääntyä. Rallissa jo jaettiin Laavu-tapahtuman mainoksia. Talvirallissamme solmittiin suhteita myös scandinaavisten naapuriemme talvitapahtumien järjestäjiin. Eiköhän sitä sillä linjalla löydy suomalaisia lähtijöitä naapuriin. Onhan se sentään lähem-

pänä kuin Elefantentreffen, jossa yksi ja toinen täältäkin on käynyt.

Ensi talven Talvirallin järjestäjiksi ovat jo ilmoittautuneet nastolalaiset. Joten on taas tiedossa talviretki "vaihtoehtoisille", jotka tuntevat mukavuudeksi sen, minkä jotkut suurimman luokan epämukavuudeksi.

Eero

Ja se mikä joskus taidossa epäonnistui se kuitattiin kauniilla hymyllä ja senjälkeen esitys uusiksi ja täydellinen onnistuminen.

Krystall Rally Talviralli norjalaistyyliin

Krystallirallilla on jo 14 vuoden perinteet. Taavetin Talviralliin osallistunut Kristallin isäntä Leif Arnesen kertoi, että ralli tavallaan on Troll-rallin "veli". Sen alkuidean toi esille saksalaiset motoristit, jotka pyysivät Trollin isäntää Måltter Makeria järjestämään myös talvikokoontumisen. Hän ei kuitenkaan ollut valmis tähän urakkaan, johon hän v. 1970 suostutti Leif Arnesenin. Rallin pitopaikka on vaihdellut ja sitä on pidetty viidessä paikassa, viimeksi Femyndissä, joka

on Keski-Norjan kylmimpiä seutuja. Joka kerta rallin historiassa on se pidetty täysin talviolosuhteissa. Osanottajamäärä on vaihdellut 120–250 välillä, viime vuosina 120–130. Noin puolet heistä on saksalaisia, 10–15 ruotsalaista, joitain Hollannista ja Sveitsistä. Ajankohta yleensä on tammikuun loppulla. Majoitus on aina hotellissa ja se tilataan palvelupakettina. Hinta tänä vuonna oli täyshoidolla keskiviikosta sunnuntaihin 900 Nkr ja perjantaista sunnuntaihin 500 Nkr. Kokoontumi-

sen turistipalvelutyypisyys sopii hyvin Keski-Euroopasta tuleville, mutta se ilmeisesti vähemmän kiinnostaa pohjoismaalaisia. Kristallistakin tiedotetaan aikanaan Motoristissa. Isäntään saa suoran yhteyden osoitteella: Leif Arnesen Styri, 2080 Eidsvoll Norge.

Norjalaisilla on myös primitiivisem-

pikin talviralli: Primustreffen. Siellä asutaan omilla teltoissa ja nimensä se on saanut siitä, että teltat saavat lämmön primuksista, kuten esim. Elefantten treffenissäkin. Krystall ja Primusrallit kuitenkin ovat sellaiset mp-tapahtumat että suomalaistenkin, jotka ovat Trollin kantaporukkaa, pitäisi niitäkin kokeilla.

Jokin aika sitten lehdessämme oli Kouvolan miesten sivuvaunun rakentamisen perusteellinen kuvaus. Motoristin toimitus on nyt saanut yhden vaihtoehdon lisää kun Ruotsin Gislavedista Veli-Matti Hietanen lähetti rakentamastaan kotitekoisesta maxi-sivuvaunusta kuvan. Vaunun kori on rakennettu venevanerista joka on päällystetty muovilla ja alumiinilevyllä. Runko on 30 mm teräsputkesta. Pyörä on 10" ja on ripustettu kumijouseen. Tilaa vaunussa on 3–4 henkilölle. Ilman etupenkkiä on nukkumistilaa yhdelle aikuiselle ja lapselle. Vaunun mitat ovat pituus 240 sm, leveys 85 sm ja korkeus 90 sm.

Siitaman Eero vuosipaalu!

Toistakymmentä vuotta on Mikko-lan Eero raportoinut lehdessämme erilaisia mp-tapahtumia ja kirjoitellut moottoripyöräilyyn liittyvistä muistakin inhimillisistä ulottuvuuksista. Motorismi on kuitenkin vain osa hänen lehtimiestoimintaansa. Pisimmän vaon alalla hän on kyntänyt Metsälehdessä vakinaisena avustajana lähes 30 vuoden ajan. Maatalouslehti Pellervossa hän oli aikaisemmin nuoriso-osaston kirjoittajana ja nykyisin hoitelee lehden Aikamerkki -palstaa vuoronumeroin kirjailija Matti Summasen kanssa. Melkoinen määrä ihmisiä tuntee Eeron lähinnä kotiseutu- ja perinnetutkijana ja -keräilijänä, tai luontopolkuoppaana ja luontoaiheisten luentojen pitäjänä. Useissa radio- ja TV-ohjelmisakin Eero on esiintynyt, vaikka hän tätä aluetta miltei pelkää.

Eero ei missään vaiheessa itse ole ollut moottoripyöräilijä. Eikä hänellä ole autoakaan. Hän joutuu jatkuvasti selittämään niin motoristeille kuin varsinkin moottoripyöräilyn ulkopuolisille, miten ja miksi hänestä tuli "motoristi" lainausmerkeillä varustettuna. 10 v. sitten hän kertoi siitä Motoristissa, mutta kun on tullut uutta joukkoa kerhoon, pyysimme häntä hiukan kertaamaan näitä vaiheitaan:

"Motoristivaiheisiini" liittyy tiettyjä sattumia ja tilanteita, joissa olen joutunut tekemään valintoja. Kun 1950-luvun "Jawakausi" tuli kotikylääni,

enimmällään 9 pojalla oli jonkinlainen "pärinä" ja siinä syntyi tilanteita, joissa jouduin välittäjäksi poikain ja muiden välillä. Seuratalolla joskus palloilu- tai ohjelmaharjoitusten jälkeen pojat intoutuivat ajamaan letkassa taloa ympäri ja vahtimestari hyppi tasajalkaa rappusilla, kun hän olisi halunnut jo nukkua. Siinä tilanteessa piti ymmärtää sekä elinvoimaa uhkuvia poikia, että vahtimestaria. Samoihin aikoihin jouduin äkkiä poismuuttaneen tilalle kunnan nuorisotyölautakuntaan. Kirkonkylän raitteja kiersi vähän suurempi jengi kuin Siitaman seurataloa. Lautakunnan kokouksessa minulle sanottiin: mene sinä ja ota yhteys jengisiin. Me muut emme uskalla mennä heidän lähelleenkään, saati sitten puhua heidän kanssaan. Ensikosketus onnistui, sitten tuli mukaan fiksu poliisi ja neuvottelimme poikain kanssa puitteet, mitä reittejä ja milloin he kirkonkylässä ajelevat. Pojat itse esittivät niin järkevät puitteet, ettei minulla eikä poliisilla ollut siihen juuri muutettavaa. Tämä "gentlemanisopimus" pääsi lehdistön huomioon ja kun sitten

Eero Mikkola kotipihapiirinsä ympäröimänä. Arvokkaan metsä-, maa-talous, kotiseutu, kulttuurityön ja moottoripyöräharrasteen lisäksi Eero on keräilijänä pelastanut melkoisen erän "vanhan ajan" motoristivaatetusta.

jouduin hoitamaan nuorisosihteerin tehtäviä ja osallistumaan sosiaaliministeriön neuvottelupäiville ja jengityöseminaareihin, minua pidettiin siellä jonkinlaisena jengiytymisen ja moottoripyöräharrastuksen asiantuntijana. Jouduin tästä kirjoittelemaan useisiin lehtiin ja myös protestoin jos motoristeja sopimattomasti moitittiin. Kun kirjoittelin joillekin nuorisolehdille elokuva-arvosteluja, kritisoin aina vahvasti jos joku filmi esitti moottoripyörän vain väkivaltavälineenä, tai vahvasti kaupallisin tavoittein.

Jawakauden jälkeen tuli moottoripyörilyn "tyhjät vuodet". Mutta kun moottoripyörän uusi aalto alkoi, taas tietyt sattumat tempasivat minut mukaan. Eräs sysäys ilmeisesti oli kipakka ja paljon huomiota herättänyt vastineeni Suomen Kuvalehden pääkirjoitukselle, jossa vaadittiin "nuorisontuhooja" moottoripyörän uuden aallon tehokasta pysähdyttämistä. Siinä vaiheessa tuli tuttavuutta myös Mp-69 alkuvaiheen porukkaan, jolloin myös järjestiin Siitaman seuratalon Pyykin ajoihin tuleville yöpymispaikaksi ja jolta pohjalta sitten syntyi jatkuvia koontumisia Siitamassa ja kymmenisen vuotta sitten syntynyt Mondaygroup ajelu Jokijärvelle. Silloin myös alkoi ensin satunnaisena kerholehden avustaminen ja Aimon tultua päätoimittajaksi pysyvämpi yhteistoiminta. Kun tilaltamme lopetettiin nautakarja, pääsin paremmin irtautumaan viikonloppuina, ja samalla kokemaan pikku lomiamme ja mahdollisuus nähdä Suomeamme eri puolilla. Ja ennenkaikkea tavata sitä moniammattista ja elämänmyönteistä porukkaa, mitä matkamotoristit ovat. Eräiden onnellisten sattumien perustalta syntyi jo aikoja sitten

ulkomaisiakin toveruussuhteita. On ollut rikkaita kokemuksia Hollannissa ja Englannissa heidän kauttaan.

Voin sanoa, että motoristipiiriin kautta kokemani on ehkä monipuolisemmin rikastanut elämäni kuin muut toimintasektorini. Tämän alan moniulotteisuus ja liikkuvuus antaa aineksia oikeastaan kaikille elämän alueille. Kyllähän tässä pakostikin alkaa tuntea itsensä jo vanhaksi ja ajattelee, että kai sitä "ukon" pitäisi jo asettua aloilleen. Tosin Talvirallin vanhin norjalaisedustaja nauroï minulle ja sanoi: motoristi ei tunne itseään vanhaksi vielä 80-vuotiaanaakaan. Täytyy nyt tässä kuitenkin katsoa, miten tässä eteenpäin mennään, että "saa nählä ny", niinkuin se hämäläisesti sanotaan.

60-vuotispäiväänsä Eero aikoo maaliskuun loppupäivinä viettää Englannissa.

Rallilaisia nuotiolla rantakalliolla.

Frostkadeträffen – marraskuunralli Pystymettä-tyyliin

Kerho on Westbo MC-KLUBBEN, paikkakunta Gislaven ja puuhamiehenä Leif Englund ja Veli-Matti Hieta. Taavetin Talviralliin ajelleet kertoivat, että perusidea saatiin Suomen Pystymettästä. Ajankohta on kuukautta myöhäisempi kuin Pystymettän ja viime kerralla kokoontuminen kävi talvirallistakin, koska pakkasta oli -14 ja

vielä pyräkin. Kontrollipaikkana on kerhon klubitupa. Sieltä ohjataan viitoitetulle reitille. Leiri on järvenniemessä jossain 25–30 km päässä. Palveluun kuuluu nuotiopuut, muu huolto omavaraisesti pystymettätyyliin. Kokoontumisessa on ohjalmapuolella ollut mm. veikkauskävely. Palkinnon saa pisimmältä tullut. Se on kristalli-

Retkeilymajat, lomamatkan tukikohtina – kurssikeskuksina

Suomen Retkeilymajajärjestö on julkaissut retkeilymajamatkailijoita palvelevan oppaan, joka sisältää 14 erilaista reittiehdotusta mm. polkupyöräretken toteuttamiseksi eri puolella Suomea. Lisäksi esitteessä on tietoja mm. Lapin retkeilymajoista, vesiretkeilyreiteistä sekä yleisluettelo koko Suomen retkeilymajaverkostosta mat-

nen jääkarhu. Katastrofivaralla on paikalla armeijalta vuokrattu huoltoväenu, jossa on mm. generaattori, porakone ja mahdollisuus pikku korjauksiin. Siinä on myös pieni lämmitetty sairastila. Viime kerralla tässä ”hallanpanemien” rallissa oli osanottajia kaikista Pohjoismaista ja Saksasta. Suomalaisen panosta odotetaan vahvempana tänä vuonna. Asiasta tiedotetaan ajoissa mm. Motoristissa syksyllä. Tiedusteluja voi tehdä myös suoraan: Englund Sofiagatan 14 ja Hietanen Skiftesgatan 55 (puh. 0371-14 013) postinumerot: 33200 GISLAVED. Sverige.

Vuoroin vieraita käydään, että jospa sitä löytyisi lähtijöitä Suomesta seuraavaan ”hallanpanemaan”.

kailukaudella 1984. Retkeilymajoja, jotka kuuluvat samalla myös kansainväliseen verkostoon, tulee kesäkaudella olemaan avoinna yli 150. Retkeilymajamatkailua esite on maksuton. Sitä oli saatavissa suoraan Suomen Retkeilymajajärjestön toimistosta, useimmista matkailutoimistoista (sekä myös jäsenjärjestöjemme toimistoista) ja retkeilymajoilta.

Toinen ajankohtainen julkaisu SRM:n julkaisujen sarjassa on myös valmistumassa. Se palvelee erikoisesti järjestöjen kouluttajia ja kurssien järjestäjiä, sillä tämä uusi painos RETKEILYMAJAT KOKOUS-, KURSSI- JA LEIRIKOULUKESKUKSINA tulee antamaan kaikki tarvittavat yleistiedot noin 20 retkeilymajan palvelumahdollisuuksista ja valmiudesta vastaanottaa kurssi- ja leirikouluryhmiä. Julkaisu tullaan heti sen ilmestyttyä postittamaan kaikille SRM:n jäsenjärjestöille. Otamme myös vastaan ennakkotilauksia, joten kouluttajat voivat soittaa suoraan SRM:n toimistoon, puh. 90-694 0377, ja jättää lähetyspyynnön omalla osoitteellaan.

Jäsenistömme jäsenedut järjestömme kuulumisesta Suomen Retkeilymaja- järjestöön

Järjestömme on Suomen Retkeilymajajärjestö – SRM ry:n jäsen. Tämä merkitsee jäsenillemme monia etuisuuksia, kunhan vain muistaa esittää voimassa olevan jäsenkortin:

- Yöpyminen kotimaassa SRM:n verkostoon kuuluvilla retkeilymajoilla jäsenhintaan. Etu vuonna 1984 on 5,-/henkilö/vrk. Suomessa on noin 150 SRM-retkeilymajaa, viihtyisiä ja edullisia tukikohtia kotimaassa matkaavalle:
*luettelo retkeilymajoista yhteystietoineen oheisessa liitteessä
- Kansainvälisen retkeilymajakortin lunastaminen jäsenhintaan. Kansainvälinen retkeilymajakortti on avain maailman yli 5 000:lle retkeilymajalle. Pohjoismaissa retkeilymajavieras, ilman kansainvälistä retkeilymajakorttia, joutuu suorittamaan varsinaisen majoitusmaksun lisäksi vielä vierasmaksun. Muualla maailmassa ainoastaan retkeilymajakortinhaltija on oikeutettu retkeilymajayöpymiseen. Lisäksi kortilla saa alennuksia eräiden liikennevälineiden ja kiertoaajeluiden lippujen hinnoista sekä nähtävyyksikohteiden pääsymaksuista.
- Kansainvälisen leirintäkortin lunastaminen jäsenhintaan.

SRM on kansainvälisen F.I.C.C.-leirintäjärjestön jäsen ja näin jäsenedut koskevat myös kansainvälistä leirintäkorttia.

Tietoa kotimaan ja ulkomaiden retkeilymajatoiminnasta saa SRM:n toimistosta. Toimistossa on ilmaisjakelussa kotimaisia retkeilymajaesitteitä sekä Pohjolan retkeilymajat -luettelo. Sieltä voi myös ostaa Suomen ja muiden pohjoismaiden retkeilymajaluettoa sekä kansainvälistä retkeilymajakäsikirjaa. Suomen Retkeilymajajärjestön toimiston osoite on Yrjönkatu 38 B, 00100 Helsinki 10 ja puhelinnumero 90-694 0377. Toimisto on avoinna maanantaista perjantaihin klo 9-16.

SRM-retkeilymajat 1984

Ahvenanmaa, Retkeilymaja Nygård, Kyrkoby, 2260 Eckerö, 928-38 470

Anjalankoski, Retkeilymaja Rauhala, Itäasemankatu 17, 46800 Myllykoski, 951-56 061

Enontekiö, Hetan retkeilymaja, 99400 Enontekiö, 996-51 016

Espoo, Retkeilymaja Dipoli, Jämeräntalvi 7, 02150 Espoo 15, 90-460 211

Forssa, Forssan retkeilymaja,
Saksankatu 21, 30100 Forssa
10, 916-14 609

Hartola, Hartolan retkeilymaja,
Kaikulantie, 19600 Hartola,
910-61 588

Heinola, Heinolan retkeilymaja,
Opintie 1, 18100 Heinola, 910-
52 425

**Heinävesi, Retkeilymaja Pohja-
taipaleen kartano,** Pohjataival
79780, APT 70, 972-66 419
Retkeilymaja, Koulukeskus,
79700 Heinävesi, 972-61 029

Helsinki, Stadionin maja, Pohj.
Stadiontie 3 B, 00250 Helsinki
25, 90-496 071

Retkeilymaja Academica,
Hietaniemenkatu 14, 00100
Helsinki 10, 90-440 171

Hillosensalmi, Retkeilymaja, Lo-
makylä Hilloma, 52940 Hillo-
sensalmi, 951-39 835

Hyrnsalmi, Hyrnsalmen retkei-
lymaja, 89400 Hyrnsalmi,
987-41 711

Hyvinkää, Sveitsin retkeilymaja,
05800 Hyvinkää, 914-89 444

Hämeenlinna, Retkeilymaja, Au-
langon Heikkilä, 14999 Hä-
meenlinna, 917-22 943

Retkeilymaja Kuusisto, 13230
Aulanko, 917-28 560

Iisalmi, Retkeilymaja Paloispirtti,
Pöllösenlahdenkatu 11, 74130
Iisalmi 3, 977-24 397

Ilomantsi, Retkeilymaja, Keskus-
koulu, 82900 Ilomantsi 974-
21 275

Nuorajärven retkeilymaja,
Korvenalus, 82960 Lehtovaa-
ra, 974-47 142

Imatra, Retkeilymaja Ukonlinna,
55420 Imatra 42, 954-21 270
Retkeilyhotelli Mansikka,

Rastaankatu 3 A, 55120 Imat-
ra 12, 954-22 133

Inari, Retkeilymaja Kukku-
la, 99870 Inari, 997-51 244

Joensuu, Joensuun retkeilymaja,
Länsikatu 15,80110 Joensuu
11, 973-24 385

Retkeilymaja, Vanamokatu
25, 80130 Joensuu 13, 973-
23 381

Retkeilymaja Wiiri, Suvikatu
19, 80200 Joensuu 20, 973-
31 478

**Joutsa, Retkeilymaja Vaihelan ti-
la,** 19920 Pappinen, 947-
89 107

Retkeilymaja Oravenhätä,
Oravakivi, 19650 Joutsa, 947-
22 333

Juankoski, Pisan retkeilymaja, Jy-
rinlahden koulu, 73750 Pisan-
koski, 971-773 156

**Juva, Retkeilymaja Retkeilymaja
Koskenmäki,** 51810 Maivala,
955-67 234

Retkeilymaja Kesakko, Turk-
kala, 51900 Juva, 955-54 191

Juvan retkeilymaja, 51900 Ju-
va, 955-51 650

Jämsä, Retkeilymaja, Ratsastus-
kievari, Arvajantie, 42100
Jämsä, 942-62 388

Järvenpää, Retkeilymaja, Stålha-
nentie, 00410 Järvenpää 5, 90-
287 775

**Kaavi, Retkeilymaja, Kaavin Lo-
makeskus,** 73630 Kortteiskylä,
971-675 216

Retkeilymaja Vaikkohovi,
73630 Kortteiskylä, 971-
675 295

Kajaani, Retkeilymaja Kajaani,
Oravantie 1-3, 87150 Kajaani
15, 986-25 704

Kalajoki, Retkeilymaja Tapion

Tupa, Hiekkasärkät, 85100
Kalajoki, 983-62 022

Kalajoen retkeilymaja, Lanki-
lantie 19, 85100 Kalajoki, 983-
60 287

Kankaanpää, Kankaanpään ret-
keilymaja, Neuvoksenkatu 2,
38701 Kankaanpää, 930-
22 299

Karigasniemi, retkeilymaja,
99950 Karigasniemi, 997-
61 188

Kemijärvi, Retkeilymaja, Jumis-
kon Lomakylä, 98999 Kemi-
järvi, 992-89 519

Retkeilymaja Matkatupa, A
725 Ulkuniemi PL, 98100 Ke-
mijärvi, 992-88 517

Retkeilymaja Sepänsälli, Pe-
kankatu 2, 98120 Kemijärvi 2,
992-21 262

Kestilä, Kangasjärven retkeilyma-
ja, 92700 Kestilä, 985-31 132

Keuruu, Keuruun retkeilymaja,
Keuruuntie 29, 42700 Keuruu,
943-10 511

Kiilopää, Retkeilymaja, Kiilo-
pään Eräkeskus, 99800 Ivalo,
997-87 101

Kilpisjärvi, Peeran maja, Käsivar-
rentie, 99490 Kilpisjärvi, 996-
52 825

Kitee, Retkeilymaja, Kansanopis-
to, 82500 Kitee, 973-412 441

Kittilä, Retkeilymaja, 99100 Kitti-
lä, 994-13 221

Retkeilymaja Sillankorva,
99140 Köngäs, 994-83 428

Kokkola, Retkeilymaja Tankka-
ri, Pengerkatu 2, 67100 Kok-
kola 10, 968-18 274

Kolari, Retkeilymaja Loma-
Kurkkio, 95970 Äkäslompolo,
995-69 107

Korpilahti, Retkeilymaja Kontti-

Kievari, Horkka, 41800 Korpi-
lahti, 941-286 565

Korpoo, Markomby Vandrar-
hem, Markomby, 21710 Korp-
poo, 926-43 799

Kotka, Uimalan retkeilymaja, Ui-
mahallintalo, Puistotie 9-11,
48100 Kotka 10, 952-11 603

Kärkisaaren retkeilymaja,
Mussalo, Kärkisaari, 48310
Kotka 31, 952-604 215

Kouvola, Retkeilyhotelli Kouvon-
pesä, Sippolankatu 3 B, 45150
Kouvola 15, 951-14 771

Kristiinankaupunki, Kiilirannan
retkeilymaja, Kilen, 64490 Si-
deby, 962-25 611

Kuhmo, Retkeilymaja, Piilolan
koulu, 88900 Kuhmo, 986-
50 292

Kuivaniemi, Kuivaniemen retkei-
lymaja, Myllykangas, 95120
Kuivaniemi, 980-747 123

**Kuopio, Jynkän retkeily-
maja,**70780 Kuopio 78, 971-
312 361

Retkeilymaja Tekma, Tai-
vaanpankontie 14 A, 70200
Kuopio 20, 971-222 925

Kuortane, Wilmeikkö, Camping
Aholankangas, 63100 Kuorta-
ne, 965-54 104

**Kuusamo, Retkeilymaja, Juuman
A-lomakeskus,** 26 Juuma,
93999 Kuusamo, 989-45 115

**Etelä-Kuusamon Lomapalve-
lu,** Käsmä, 93630 Kuoliovaa-
ra, 989-70 197

Retkeilymaja Ruka, 692 Sal-
milampi, 93999 Kuusamo, 989-
81 104

Kuusankoski, Retkeilymaja, Ui-
mahallintie 3, 45700 Kuusan-
koski, 951-47 570

Kärsämäki, Retkeilymaja Suome-

la, 86710 Kärsämäki kk, 984-61 455
Lahti, Retkeilymaja, Kivikatu 1, 15700 Lahti 70, 918-26 324
Lappeenranta, Retkeilyhotelli Rotelli, Huhtiniemi, 53810 Lappeenranta 81, 953-15 555 Retkeilymaja Karelia-Park, Korpraalinkuja 1, 53810 L:rata 81, 953-15 620
Leppävirta, Retkeilymaja, 79100 Leppävirta, 972-41 685
Lieksa, retkeilymaja Lieksan Kilita, Sammonkatu 8, 81700 Lieksa, 975-24 395
Liljendal, Embom Vandrarhem, Embom, 07880 Liljendal, 915-66 354
Liperi, Retkeilymaja, Kirkkolahdi, 83100 Liperi, 973-65 1160
Luumäki, retkeilymaja Latukartano, 54510 Uro, 953-75 534
Retkeilymaja, Palvaanjärven Loma, Palvaanjärvi, 54500 Taavetti, 953-76 310
Manamansalo, retkeilymaja Jäkäläpirtti, 88340 Manamansalo, 986-74 200
Mikkeli, retkeilymaja, Visulahden matkailukeskus, 50180 Mikkeli, 955-26 181 Retkeilymaja Tekuila, Raviradantie 1, 50100 Mikkeli 10, 955-366 543
Muonio, Retkeilymaja Pekonen, 99300 Muonio kk, 996-22 37
Mänttä, Retkeilymaja, Lahdensivunkatu 17, 35800 Mänttä, 934-47 543
Mäntyharju, Mäntyharjun retkeilymaja, 52700 Mäntyharju, 956-32 101
Nilsjä, Retkeilymaja Tahkomaja, 73310 Tahkovuori, 971-431 333

Nurmes, Nurmeksen retkeilymaja, Laamilantie 1, 75530 Porokylä, 976-61 345
Orimattila, Retkeilyhotelli Hopeakannus, Lahdentie, 16300 Orimattila, 918-73 001
Oulainen, Oulaisten retkeilymaja, Lautatarhankatu 9, 86300 Oulainen, 983-72 996
Oulu, Retkeilymaja Pohjankaleva, Tirolintie 3 C, 90530 Oulu 53, 981-345 588
Outokumpu, Retkeilymaja Muurajan kartano, Suvis 15, 83500 Outokumpu, 973-51 754
Parainen, Retkeilymaja, Campinalue, 21600 Parainen, 921-745 255
Parikkala, Retkeilymaja, Karjalan Lomahovi, 59100 Parikkala, 957-61 851
Pelkosenniemi, Retkeilymaja Kilpimaa 98500 Pelkosenniemi, 992-51 246
Pello, Retkeilymaja, Kittisvaaran hiihto- ja leirikeskus, Vaaranperä, 95700 Pello, 995-86 155
Perho, Retkeilymaja, Perhon ulkoilukeskus, Humalajoki, 69980 Möttönen, 968-633 137
Pielavesi, Retkeilymaja, Laurinpurontie 23, 72400 Pielavesi, 978-21 226
Pietarsaari, Retkeilymaja Joutsen-Svanen, Nissasön, 68660 Pietarsaari 6, 967-10 660
Pori, Retkeilymaja Tekunkorpi, Korventie, 28600 Pori 60, 939-28 125
Porvoo, Retkeilymaja, Linnankoskenkatu 1, 06100 Porvoo 10, 915-130 012
Posio, Retkeilymaja Himmerki, 97900 Posio, 991-424 602
Pudasjärvi, Retkeilymaja Isosyö-

te, PPA 2, Iso-Syöte, 93277 Iinattijärvi, 988-38 150
Pudasjärven retkeilymaja, Rimminkangas, 93100 Pudasjärvi, 988-21 635
Puumala, Retkeilymaja Kosken-
selkä, 52200 Puumala, 954-81 119
Retkeilymaja Puumalansalmi, 52200 Puumala, 954-81 119
Pyhäjärvi, Pyhäsalmen retkeily-
maja, Närepolku 3, 86800 Pyhäsalmi, 984-41 610
Pyhätunturi, Oravan retkeilymaja, 98530 Pyhätunturi, 992-52 103
Keropirtti, A 758, 98999 Kemijärvi, 992-82 713
Raabe, Raahan retkeilymaja, Seminaarinkatu 2-4, 92100 Raabe, 982-36 316
Ranua, Retkeilymaja, 97700 Ranua kk, 991-51 482
Rauma, Poroholman retkeilymaja, 26100 Rauma 10, 938-11 230
Rautalampi, Retkeilymaja Korholan kartano, 77700 Rautalampi, 979-30 320
Rautavaara, Retkeilymaja Aittarinne, 73900 Rautavaara, 976-80 058
Rautavaara, Leirimaja ja Metsäkartano (Ryhmille), 73900 Rautavaara, 976-80 480
Renko, Tulinummen retkeilymaja, 14300 Renko, 917-769 625
Riihimäki, Retkeilymaja, Merkurin-
riuksenkatu 7, 11130 Riihimäki 13, 914-641 471
Ristiina, Retkeilymaja Löydön kartano, 52320 Vitsiälä, 955-44 101
Rovaniemi, Rovaniemen retkeilymaja, Hallituskatu 16, 96100 Rovaniemi 10, 991-10 644

Retkeilymaja Domus Arctica, Ratakatu 8, 96100 Rovaniemi 10, 991-29 81
Runni, Retkeilymaja, Runnin Terveyskylpylä, 74595 Runni, 977-48 212
Salla, Karhunmaja, Sallantunturi, 98900 Salla, 992-31 161
Salo, Retkeilymaja, Pajulan koulu, 24100 Salo 10, 924-15 545
Savonlinna, Retkeilymaja Malakias, Pihlajavedenkuja 6, 57170 Savonlinna 17, 957-23 283
Retkeilymaja Mertamalakias, Otavankatu 8, 57210 Savonlinna 21, 957-20 685
Seinäjäki, Seinäjoen retkeilymaja, Törnäväntie 28, 60200 Seinäjäki 20, 964-120 407
Sodankylä, Retkeilymaja, Lapin opisto, 99600 Sodankylä, 993-11 960
Sotkamo, Hiukan retkeilymaja, 88600 Sotkamo kk, 989-61 111
Suomussalmi, Retkeilymaja Domnan Pirtti, 89840 Ylivuoki, 987-23 179
Retkeilymaja, 89800 Suomussalmi, 987-15 421
Suonenjoki, Retkeilymaja, Koulukatu 3, 77600 Suonenjoki, 979-10 545
Sykaräinen, Retkeilymaja, Hirvikosken kurssikeskus, 69410 Sykaräinen, 968-87 086
Taivalkoski, Retkeilymaja Siirtola, Kauppatie, 93400 Taivalkoski, 988-51 160
Tammisaari, Ekenäs vandrarhem, Ladugårdsgatan 11, 10600 Ekenäs, 911-14 600
Tampere, Uimahallin retkeilymaja, Pirkankatu 10-12, 33230 Tampere 23, 931-29 460

- NNKY:n retkeilymaja, Tuomiokirkonkatu 12 A, 33100 Tampere 10, 931-35 900
- Tornio, Kivirannan retkeilymaja, 95410 Kiviranta, 980-40 146
- Retkeilymaja Suensaari, Kirkkotie 3, 95400 Tornio, 980-41 682
- Tuupovaara, Saaravaaran retkeilymaja, 82780 Saarilampi, 974-56 410
- Vaala, Vaalan retkeilymaja, Koulukeskus, 91700 Vaala, 981-461 339
- Vaasa, Retkeilymaja Tekla, Palsaarentie 58, 65220 Vaasa 22, 961-117 788
- Valkeakoski, Retkeilyhotelli Apia, Apiankatu 43, 37600 Valkeakoski, 937-41 508
- Vantaa, Vantaan retkeilymaja,** Tikkurilan urheiluopisto, 01300 Vantaa 30, 90-839 3310
- Varkaus, Retkeilymaja, Kuparisepänkatu 5, 78870 Varkaus 87, 972-162 882
- Vihti, Retkeilymaja,** Liittokoti, 02800 Veikkola, 913-73 913
- Viitasaari, Retkeilymaja, 44500 Viitasaari, 964-29 111
- Virrat, Retkeilymaja, 34800 Virrat, 934-55 297
- Vuonisaari, Retkeilymaja Herranniemi, 81590 Vuonisaari, 975-42 110
- Ylitornio, Ylitornion retkeilymaja, 95600 Ylitornio, 995-31 583
- Ähtäri, Ähtärin retkeilymaja, Koulutie 6, 63700 Ähtäri, 965-31 467
- Äänekoski, Retkeilymaja, Hämeentie 12, 44100 Äänekoski, 945-22 119
- *Puolilivahavalla ladotut retkei-

Helsinki-vierailulla tukikohtana Stadionin retkeilymaja

Tunnethan Suomen Retkeilymajajärjestön – SRM ry:n jäsenedut!?

VIIHTYISÄT TILAT
Olympiastadionin retkeilymajalla voi yöpyä todella edullisesti tulitpa sitten yksin, perheen kanssa tai ryhmässä. Tiesitkö, että retkeilymajalla on käytettävissä myös pieniä 2-4 hengen perhehuoneita, luentotilaa noin 30 hengelle sekä kahvio, josta on saatavissa myös aterioita tilauksesta. Majavierat voivat käyttää myös itsepalvelukeittiötä.

EDULLISUUTTA

Jäsenhinta vuodepaikasta kahden hengen huoneessa on mk 32,-/vrk, 3-4 hengen perhehuoneessa mk 27,-/vrk. Ryhmätiloissa 1. huoneissa, joissa on viisi vuodepaikkaa tai enemmän on perushinta jäsenille vain mk 24,-/vrk. Hinnat edellyttävät, että sinulla on mukana järjestösi voimassaoleva jäsenkortti sekä omat liinavaatteet. Stadionin retkeilymajalta voit kuitenkin ostaa kuitulakanaparin, jolloin yöpymismaksuun tulee 14 mk:n lisä ensimmäiseltä vuorokaudelta.

Tule tutustumaan ja viihtymään Stadionin retkeilymajan uusituissa tiloissa. Majoitusvaraukset osoitetaan suoraan retkeilymajalle, os. Pohjoinen Stadiontie 3 B, 00250 HELSINKI. Varaukset voidaan suorittaa myös puhelimitse numeroon 496 071.

lymajat palvelevat vieraitaan koko vuoden. Muut ovat avoinna yleensä vain kesäkuuden.

Uusi esite ilmestynyt

Retkeilymajamatkailua Suomessa 1984

Uudessa esitteessä on erilaisten reititiedotusten ohella myös yleisluettelo matkailukaudella 1984 avoinna olevista retkeilymajoista, joten onnistuneen lomamatkan suunnittelu voi alkaa. Julkaisu on vasta sitten tarkoitustaan vastaava, kun se on tavoittanut lukijansa. Olemme varanneet painoksesta erän toimitettavaksi jäsenjärjestöjen käyttöön sekä myös suoraan retkeilijöille.

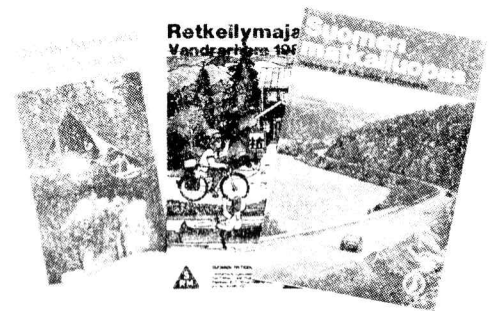
Muut vuoden 1984 julkaisut

Hyvää vauhtia on myös valmistumassa vuosijulkaisumme **RETKEILYMAJAT 84** sekä siitä otettu retkeilymajaperustiedot sisältävä kansipainos. Yleisjulkaisumme **TAVATAAN RETKEILYMAJALLA** on samoin valmisteilla. Yleisjulkaisun tekstit ja asia ovat niitä, joista jokainen retkeilymajamatkaa suunnitteleva saa tarpeellisia tietoja. Tulemme ottamaan Sinuun yhteyttä sopivista yhteistyömuodoista siten, että järjestösi jäsenet saisivat mahdollisimman hyvät tiedot jäsenetuisuuksistaan. Harkitsepa jo ennakolta, voisitko ja missä tiedotteessa/järjestösi lehdessä tuoda retkeilymajanedut ja ohjeet selkeästi esille, me autamme osaltamme. Valmistumassa on myös erillinen julkaisu Retkeilymajat

kurssi- ja leirikouluksina. Tässä julkaisussa on yksityiskohtaiset tiedot niistä retkeilymajoista, joilla on valmius vastaanottaa kurssilaisia ja leirikouluiryhmiä.

Parhain retkeilyterveisin
Suomen retkeilymajajärjestö
Kalevi Vaara
pääsihteeri

Matkavalmisteluissa ja matkareittien valinnoissa ovat opaskirjat ja kartat hyvänä apuna.

Paikkakuntakohtaisia tietoja saat parhaiten matkailu-, eli I-toimistoista.

Belgia – matkailumaa

Useimmille suomalaisille matka- moottoripyöräilijöille Belgia on vain välttämätön paha, läpikulkumaa. Matkalla Amsterdamista Pariisiin Belgiaa saattaa kestää vain pari tuntia, jos sitä käään. Saksasta Englannin lautalle ajettaessa maassa oleskelu vie hiukan kauemmin. Mutta Belgiassa kannattaa pysähtyä. Maa ei ole pelkkää teollisuutta ja moottoritietä.

Pikkuannos maantietoa

Belgian Pohjanmeren rannikon pituus on noin 60 kilometriä. Alankomaat, Saksan liittotasavalta, Luxemburg ja Ranska ovat sen rajanaapureita. Asukkaita maassa on kymmenisen miljoonaa; asukastiheys on suurimpia Euroopassa eli yli 300 asukasta neliökilometrillä. Yli puolet puhuu flaamia, noin 45 % murtaa ranskaa belgialaisittain, muutaman prosentin äidinkieli on saksa. – Melkein kaikki belgialaiset osaavat englantia. Pääkaupunki Bryssel on kaksikielinen. Maan pohjoisosa eli Flander on flaaminkielistä, etelä eli Vallonia ranskalaista ja Moresnet'n maakunta Saksan rajalla on saksankielistä aluetta.

Namur'n kaupungin kaakkoispuolella kohoavat Ardennit muodostavat poikkeuksen muutoin tasaiseen maahan. Korkeimmat huiput yltyvät noin 700 metriin.

Moottoripyörällä on Belgiassa helppo liikkua. Hyvät moottoritiet (rajotus 120 km/h- yhdistävät suurimmat kaupungit. Muutoin tieverkko on niin tiheä, että varomaton ajaa helposti kartalta ulos. Lyhyitä etäisyyksiä kuvastaa hyvin se, että sanonnan mukaan miltään maatilalta etäisyys lähimpään kaupunkiin ei ylitä viittä kilometriä.

Vaikka Belgian kulttuuriperinteet ovat pitkät, valtiona se on nuori. Maa itsenäistyi vuonna 1830. Kaksikielisyys on ollut Belgian ongelma aina ja on sitä tänäänkin. Flaamit väittävät pitävänsä maan taloutta pystyssä: heidän mukaan valloinit vain odottelevat valtion tukiaisia. Vastapainoksi koko oppivelvollisuusajan kestävästä flaaminkielenopetuksesta huolimatta valloinit eivät yleensä välitä toista kotimaista kieltä oppia. — Mutta mikä parasta, molemmat ovat omaksuneet ranskalaisen keittöön.

Bryssel

Kuten niin monet eurooppalaiset suuraupungit, Brysselin on alkuaan ollut roomalainen sotilasleiri, josta on aikaa myöten kehittynyt tärkeä kauppapaikka. Nyt Bryssel on huomattava maailmankeskus: siellä ovat mm. NATOn, EC:n, EURATOMin sekä Euroopan yleisradioliiton EBU:n päämajat. Kaupunki on tärkeä jalokivi- ja arvopaperikaupan keskus. Huomattavia kongresseja järjestetään jatkuvasti.

Vuonna 1958 Bryssel oli maailmannäyttelyn isäntä. Tuolloin rakennettiin messualue ja yksi kuuluisimmista nähtävyyksistä, Atomium. Maan – aikoinaan kukoistanut – terästeollisuus rakennutti tämän 200 miljardia kertaa suurennettun rautakidemolekyylin mallin maailmannäyttelyn symboliksi. Se on yli 100 metriä korkea. – Hissi vie turistin Atomiumin huipulle, josta kaupunkia voi tarkkailla joko näköalatasanteelta tai ravintolasta. Ylhäältä pääsee rulla portaita tai tavallisia rappuja pitkin eri atomeihin, joissa pidetään pysyvää rauhanomaista ydinenergiäkäyttöä esittelevää näyttelyä.

Brysselin kaunein paikka on varmasti Grand Place. Se on ollut kaupungin ensimmäinen kauppa- ja kokoontumispaikka. Aukion äärellä sijaitsevan kaupungintalon 120-metrinen torni ei ole jostain syystä osunut symmetrisesti aivan keskelle rakennusta, vaan hiukan sivuun. Vastapäätä kaupungintaloa kohoaa kuninkaanlinna. Mielenkiintoinen Kiltujen talo on myös Grand Placella. Lukuisine yksityiskohtineen ja runsaine kultauksineen Grand Place on varsin viehättävä.

Parin minuutin kävelymatkan päässä Grand Placelta toimittaa puuhiaan Jérôme Duqusnoyn 1600-luvulta peräisin oleva käsitys brysseliläisestä luonteenlaadusta: 'le plus ancien citoyen', kaupungin vanhin asukas eli Manneken Pis. Lukuisat kaupungit eri puolilta maailmaa ovat lahjoittaneet Mannekenille mitoitettun kansallisasunsa, jotta patsaalle vaihdetaan päivittäin. Manneken Pisin osoite on rue de l'Étuve Stooftstraat.

Muita nähtävyyksiä ovat esimerkiksi Grand Sablon -aukio, joka on antiikki-kauppiaitten keskuspaikka; Oikeuspääläsi (Palais de Justice), joka edustaa kreikkalais-roomalaista tyyliä ja on

350 saleineen ja 103-metrisine torneineen suurin 1800-luvulla tehty rakennus; Galeries St. -Hubert, joka sijaitsee Grand Placelta pohjoiseen, on yksi Euroopan vanhimpia kaarikäytäviä, jonka varrelta löytyy lukuisia mukavia puolteja ja ravintoloita.

Muita nähtävyyksiä

Vain 19 kilometriä pääkaupungista etelään sijaitsee Napoleonin kohtalon-tanner Waterloo. Taistelupaikan vaikuttava muistomerkki on pyramidi, jonka taistelussa kuolleiden sotilaiden lesket ovat rakentaneet. Huipulla valvoo maisemaa kaatuneiden aseista vallettu Napoleonin leijona. Pyramidin juurella on Waterloo-museo.

Charleroin – Brysselin kanavassa on yksi Belgian ihmeistä. Ronquières'n rinnesulku, joka on 60-luvun alkupuolella rakennettu. Laitos on 1430 metriä pitkä ja sen kiskoilla liikkuvissa kahdessa altaassa voidaan nostaa esimerkiksi neljä 300 tonnin proomua 68 metriä. Järjestelyllä on säästytyt yli kymmenen tavallisen sulun rakentamiselta. Rakennelmaan kuuluu myös 125-metrinen näkötorni ja elokuvateatteri, jossa selvitetään sulun rakentamisen historiaa.

Brügge saattaa olla Euroopan parhaiten säilynyt keskiaikainen kaupunki. Se on kuuluisa paitsi pitsistään, myös maalauksellisista kanavistaan ja silloistaan. Brüggen naapuri Oostende on Englannin-lauttojen lähtösatama. Oostende on myös turistiseutua. Suuri osa Belgian rannikosta on hiekkarantaa. Kerrotaan, että 60 kilometrin kais-talla lomailee elokuisin jopa neljä miljoonaa turistia eli 67 turistia per ranta- viivametri!

Antwerpen on maanosamme suurim-

pia satamakaupunkeja, vaikka avomelle onkin matkaa 80 kilometriä. Siellä voisi käydä tarkistamassa vieläkö skandinaavisten merimiesten vaikutus näkyy. Kaupungissa on nimittäin ainakin ollut "Suomi eller Velkommen"-niminen kapakka.

Herkuttelijalle

Belgialaiset, jos ketkä, ymmärtävät hyvän ruoan päälle. Sen huomaa helposti jo heidän vyötärönsä muodoita. Pyylevyyteen voi olla myös osasyynä belgialaisten persous oluelle, jota he omien sanojensa mukaan juovat eniten maailmassa. Ja mikäpä on juodessa, neljästä sadasta kotimaisesta laadusta sopii valita.

Kansallisruoaksi mainitaan usein waterzooi eli kananpoikamuhennos. Käytännössä kansallistuoka on beefsteack + pommes frites eli kokolihapiivi ranskalaisilla perunoilla. Simpukoi-ta (moules) kannattaa kokeilla; niitä saa eteensä koko kattilallisen, kaikkea ei ole pakko syödä. Muita erikoisherkuja ovat mm. hunajakakut (pain d' épices) ja ardennislaisherkut kuten esim. kylmäsavustetut kinkut, makkarat, pasteijat, suklaat, majoneesi, jne.

Leipä on kaikei aina valkeaa, pantonkia. Se on ehdottomasti tuoretta. Ei tule kuuloonkaan syödä eilistä leipää. Koteihin sitä noudetaan leipurilta päivittäin – myös sunnuntaisin – aamu-in illoin.

Belgialaiset ravintolat ovat yleensä mainioita ruokapaikkoja. Hinnat ovat meikäläisittäin katsoen kohtuulliset, tarjoilijat suurpiirteisiä. Mutta niin vain tekevät burgerkingit invaasiotaa Belgiaankin.

Kieltolaki

Belgiassa on voimassa kieltolaki. jo-

ta on mainittu maailman humaaneimaksi. Sen mukaan yli 15-tilavuusprosenttista alkoholijuomaa ei saa myydä. Erityisen humaniksi lain tekee se, että sallittuja aineita ei sen kirjaimen mukaan saa ostaa kerralla ALLE kah-ta litraa! Tämä ei kuitenkaan koske ravintoloita.

Väkeviä ei maassa kaipaa. Etelässä nautitaan paljon pääasiassa ranskalaisia viinejä; kaikkialla olutta. Olutvalikoima on valtava: on aivan vaaleita, kuten maailmankuulu Stella Artois; on punaista, nimeltään krieg, jossa kir-sikat ovat antaneet väriään ja maku-aan pari kuukautta; on lähes mustia luostarioluita, joista muutamit laadut ovat kuulemma erityisen terveellisiä. Siinä missä me suomalaiset kittaamme kahvia päivät pääksytysten, belgialai-nen hörppää oluen, joka on yleensä aika mietoa. On yleinen tapa, että eläke-läiset piipahtavat aamupäiväluella lähikuppilassa.

Kieltolain suurpiirteisyyttä kuvaa sekin, että tullimääräysten mukaan maa-han saa viedä yhden pullon alkoholia. Tilavuudesta sen paremmin kuin pro-senteista ei mainita mitään.

Moottoripyöräilystä

Belgialainen matkamoottoripyöräily eroaa suomalaisesta aika tavalla. Siellä kokoontumisajo tarkoittaa monille vain sitä, että haetaan liiton korttiin leima rallin järjestäjiltä ja häivyttään tuota pikaa. Kokoontumisajoissa on kuitenkin aina yöpymismahdollisuus. Reipas juhlinta kuuluu belgialaiseen vapaa-aikaan, niin myös kokoontumis-ajoihin.

Belgialainen matkamoottoripyöräil-jä on hyvin usein liki keski-ikäinen, pyylevä, kaljuuntuva mies mustassa nahkapuvussa, alla iso Bemu tai Gold Wing. Heille ei ole mikään ongelma

Kesäksi ulkomaille?

Oletko lähdössä kesäksi ulkomaille töihin, harjoittelijaksi, komennukselle, opiskelemaan? Jos olet, niin ota ih-meessä moottoripyöräsi mukaan. Se antaa aivan toisenlaiset mahdollisuu-det tutustua maan elämään. Et ole si-dottu julkisiin liikennevälineisiin.

Mihin kaikkeen moottoripyörää voi ulkomaille käyttää? Kaikkeen siihen mihin kotimaassakin: kulkuneuvona työmatkoilla, kokoontumisajokeikkoihin, muuten vain ajeluun, käyntiin kilpa-ajoissa tai mennä itse ajamaan jotain kuuluisaa kilparataa, kuten Monzaa, Hockenheimia, Nürburgringiä tai Cadwell Parkia. Ja jos ulkomail-la oleskeluun voi liittää vielä loman, niin aina vain syyt pyörän mukaanot-ton lisääntyvät.

Mitä vaaroja pyörän mukaanottoon liittyy? Moottoripyörien varastelu on ulkomaille teollisuutta. Uudehkot suu-

ret pyörät ja vesi-Jammut ovat kuu-maa kamaa. Varkausvakuutukset ja lu-kot kuntoon. Suurissa kaupungeissa on alueita, joilta pyörä 100 % varmuu-della varastetaan, mutta suurin osa on sellaista seutua, mistä sitä ei varasteta. Sadan prosentin paikkoja on häviävän vähän. Konerikko ei ulkomaille ole sen kummempi juttu kuin Suomessa-kaan, kunhan ottaa oleskelun alkuaikoina selville mistä osia saa ja mihin hintaan. Käytettyjä osia ja moottoreita on moottoripyöräilyn suurvalloissa saatavana hyvinkin edullisesti. Seuraa maan mp-lehtien ilmoituksia!

Pyörään liittyvä paperisota ei ole tu-ristimatkan tapausta kummempi, jos yhtäjaksoinen oleskelu maassa kestää korkeintaan kolme kuukautta.

Kokemuseräistä tietoa tarjolla: Taavi Hiltunen puh. 931-162537 työ.

käydä viikonloppuna italialaisessa ko-koontumisessa. Matka pohjois-Italiaan vie kaksi päällä R100-Bemulla kuulemma kaksitoista tuntia marssi-vauhdin ollessa moottoritiellä 160...180 km/h.

Moottoripyörät maksavat maassa suunnilleen saman verran kuin Länsi-Saksassa, mutta myös vakuutukset ovat samalla tasolla eli huikeat. Motto-ripyöräonnettomuuksia sattuu tasolla suoritteeseen nähden eniten Euroopassa. Kuitenkaan liikenne ei vaikuta erityisen vaaralliselta; pikemminkin suju-vammalta kuin esimerkiksi yliarvoste-tussa Saksan liittotasavallassa. Suur-piirteisyyden on valttia: kolhuihin suhtau-dutaan ranskalaisittain. Henkilökoh-taisesti epäilen, että puolen päivän jäl-

keen Belgian maantieliikenteen ainoat vesiselvät ovat ulkomaalaisia turisteja.

Joka tapauksessa kannattaa pitää mielessä, että jos veren alkoholi liiken-teessä ylittää 0,8 %, saattaa seurata 15 päivän... kolmen kuukauden mittai-nen vankeustuomio.

Jos ei muuta perustetta Belgian-käynnille keksi, niin moottoripyöräil-yn arvokisojen varjolla sinne ainakin voi pistäytyä. Niitä järjestetään tänä vuonna ainakin seuraavasti:

RR Grand Prix 8.7. 80, 250, 500 sv, Endurance 19.8. Spa, Formula ja RR EM 15.4. Zolder, Cross MM 125 29.4. Herentals, Cross MM 250 22.7. Nis-mes, Cross MM 500 5.8. Namur, Cross MM sv 24.6. Hechtel.

Maista Belgia!

TH

TASALA VILHO RAUHA MEILL MUUTTORIPYÄRIST

Prologi

Profaanin mutaation apoteoosi
Eli epäpyhä muunnelma vaatii puolustuspuheen. Nykyisin on kovasti muotia muokata kaikkea vanhaa uuteen uskoon. Siinä menee pikku sävellykset ja suuret sinfoniat, tyylilajit ja taidesuunnat, rakennustaiteen aikaansaannokset ynnä paljon muuta mauttomuuden myllyn läpi. Tavallisen kansalaisen tyyliä väkisin huojatella. Kaipa näin ollen voidaan sallia seuraavankin tekeleen julkaiseminen. Pohjana on Hjalmar Nordlingin (1860-1931) rauman-kielinen jaaritus ”Tasala Vilkk pauha meill pyssyist”. Muilta osin pakina menee toimituksen syntilistalle.

Sinä suven täsä tuonan gon tota muuttoribyäräverro hiuka helpotetti – jossa edehdyksess vissingi – rupes yhde mnuu kampraattin Ankkurikarin Alpon pääknuppihi tleema semmost älli ett hän kanss homma ittelles muuttoribyärä. Arkumenttin hänell oli tiätvästengi see ett gon kaikill muillaki korttelkunna jannuill jo semmne värki o, ni kyll ain hänelläkki tarvittis olk kanss. Hänelt oli gyll ne normaalit moponössi ja piikkistebyäräi vuodet ja ai-jaat menny niingo huamaamatt sivutte ilma mopoi taikk piikkispyäräi. Alpo oli nääks karaiillu flikkatten beräss ja ain joukko metässäki byssy olgall. Alpo oli lailles täyttän 18 vuottas, käyny intis ja hommannu oikee ABC ajoklapungi itteles. Hän ajeli jos jonginsortisill Mossen grapoil niitte flikkattes ganss ja misä ny mahdo sitt ain ajellakki.

Mutt se muuttoribyärätaoti oli ja pyssys vaa niingo pask Junttla tuva sei-

näss, ei siit mihengän bäässy. Häne isäs bani oikee lujaste hanttihi ja äittä itki ja parus. Mutt mitäst Alpo heist olis hualinu. Ei gon gäve vaa muuttoribyäräbuadist toisee, katteli erilaisii mallei, kyseli hintoi ja räknäskeli säästötjäs ja tienestejäs.

Kui sitt sattuski ett me istusimme kolmee pääty – mnää, tua samane Alpo ja Tasala Vilho yhten alkuuve ehtoon mee rantsauna kuistill löyly ja uimise jälkke aakalibottu jokatte noka all. Ja Alpo ott taas kerra puhheeks se byärähankkees. Tasala Vilho go oli ajellu semmoss värkill jo nii mont vuatt go Alpoll oli ikkä gaikkijastas, kuuntel valla hissuksiss hänen meiningejäs, imi kaljatas ja puhaltel saurengait ilmaha. – Vai meinaat snää ganss byärä osta – ost bois vaa – gyll suull oikkia meaning oo, hän sanos sitt viime. Ja Alpo huagas: Nii gon sais vaa jostaki semsse byärä ett se kanss käveis ja pellais eigä vallam bränkkäis

niingo mua mnuu Mosseni, ja mingä merkkissi niit ny o ollukki!

– Nii mutt gon siin ei iha biissaakka ett saa semssen byärän gom bela, siin vaadita vähä muutaki, jatko siihe Tasala Vilho. – Nääks ei see riitt ett snuull om byärä ja jottai tarpeellisempi ajokampeittakki ja viäl pari kourallist tyägaluujakki. Ei maakam, nääks kon siin hommas tarvita semmssi byärämiähe lahjoi ja niid ei saadakka oppemall, go nes saada syndyiss – niingo mnää ole saann!

– Nii oikee – niingo se ittiäs gehumise taittoki sanosi mnää itteksen bualäänehe mutt gylläki nii ett Vilho se hyvi guuli. Mnää ajatteli, ett nys se suuttu ja tlee mnuu silmillen, mutt ei suuttunukka, mutgo jatko saarnatas muin miähinn ja buheli Alpoll: – No gon snää ny meinaat kanss ruvet muuttoripyäräilijäks nii mnää juttelengi täsä nyt sitt muutama kokemukse niilt ajoilt go mnää näit pärinäpöijaa hommi aloti – niingo meit siihe aikaa haukutti.

Sillo ei nääks ollu mittä jaappanihmeit lainga myytvän – tuski niit edes tehtingä. Englantilaine piti byärä oll – jos sitt lainka. Kolmejapualsatane oli jo kova kone, viissatasiiki jokuse varakkaamma osteliva. BSA oli yks suassittu merkki, Velocette pidetti jo hianon ja viissatane Sumpeami oli jotta iha extra. Jahwoill ja Ihwoill jokuset ajeli ja kyll niissäki omat kättevoittet oli ja sai, Vilho meinas.

– Avetaas ny jäll yks oluppurkki miäst pääll go nii tuntu maistuvass sauna bääll, ehdotti mnää välihi eikä kellä tuntunu olevan mittä ehdotust vasta. Ja Vilho jatko juttuas: Viissatase BSA mnäägi sitt osti ja makso kätesell rahall koht – ei niit siihe aikka tarvinnu osamaksol tyrkyttä. – Taitas oll pare-

ve ett myytäs vaa kontantill maksoll nytengi, pisti mnää välihi.

No se byärä osto ja haku olis sitt jo valla eri romaani taikk novelli arvone juttu, jatko Vilho taas. Mnää oli guullu se tarina jo mont gertta enne, mutt ajatteli ett kuulemba ny taas ny yhde gerra –, jos vaikk olis tullu jottai uussi vivahteit taikk jottalai sivujuanii sitt viimiskerttase. Kas näi see ny sitt gummingi ol tapattunu bääbiirtteissäs. Vilho ol käyny siäll byäräpuadiss Turuuss jo viikkoo enne hakupäivää maksamass se kontantrahall. Siihe ol hommatt rekisterigilvet – etupäähää kanss niingo sillo prukatti. Ja se BSA ol pantu siäll puadiss kaikki buali luavutus-kuntoo – öljyy ja akkuu ol koitettu hualehtii reeraa parhaamma jälkee. Ja Vilho käve see viiko aikaa joka kikine ehtoo tosa likell Kodisjoell vanha setäs tyköpettelemas ajamist sedä vanhalla Harley-Dawidssonill. Eikä ollu ajanu kumoho gon yhde gerra – meinaa yhde gerra joka ehtoon. Muuto hän ol gyll kovaste edistyny opinnoissas. Siihe opiskelluu kuulu sitt viäl että hän yäkaode tankkas päähäs stää uude pyäräs enklannigiälis ”Owners Manuali” ko hän ol saanu siällt puadist Turust. Ja ymmärski siit kuulempi hyvä jouko vaikkei ny iha kaikkee kummin-ka. Vallangi hän koetti opetell semset asiat selviks ko sedä Harrikass ja häne uudess byäräsäss oliva erilaissi – ja palli niitäki assioi oli.

– Valla niingon kuumeess mnää oli ja eli se viiko, puheli Vilho meill. – Hyvä ettes missä huumeess sendä, mnää sanosi ja kraapasi valkkia baperossi päähä.

No se hakupäivä koitti sitt aikanas ja mnää reisasi ensmäisell linjapiilil aamuvarhasell Turkkuhu, jatko Vilho vaa sitkeesti juttuas – ko oli taas avo- nu yhde pellise kaliburki. Mnuull oli

semne olgapäist ja kyynärpäist lujaste topattu musta nahkapluusi päällän, se-
rä vanha nahkhousu ja isä sora-aikka-
se saappa jalass. Piänte kassihhi mnää
olim bakannu jotta sadetakin tapast ja
pitkvartise hanska ja lippalätsä. Pari
Eorjoe muija kattel mnuu kammpei-
tan vähä sukkelasti siin linjapiilimatka
aluss.

Päästi siin sitt Turkkuhunki kolme
ja puole tiiman peräst ja mnää marsse-
si suuraa päät siihe pyäräpuadii. Siäll
se uus BSA odott mnuu valmiin palve-
lukseen. Siin ol musta kiiltävä bensa-
tankk ja kaikk kromatut osa kiiltelivä
nii ett valla silmi krinnas. Puhelti joku-
ne sana mukavii kauppa miäste kanss
ja he saiva myyty mnuul piänell raba-
till houkuteltuass semse "jettimallise"
tapase ajokypärä ja siihe sopivat suo-
japriillit – ko varmaa oliva ensmäise la-
jisas Raumall – mnää ajattli kummin-
gi. Engmää kyll sillo viäl ymmärtän
kui hyvät neki vehkeet voisiva tarppen
tulle oll. Mnuu koeajon algo sitt biänt-
te kommelluste merkeiss. Parill rem-
minbätkäll mnää köyti kassini takais-
tuimehe kiinne ja sovitteli sitä kypärä-
uutuutt päähäni. Kyll se sitt sopiki lo-
puks vaikk vähän oudonkaltane olo
sen kanss ensiks oli. Mnää hyppäsi
BSA:n selkkä ja potkutteli häne ulos
siältt puadi sisäpihallt kadu vartee. Fir-
ma miähe toivotteliva onnelist matka
ja menivä puadiis takasi. Mnää rupesi
syyntäämnää ja väännteleä niit nami-
koit ja nappuloit. Tomne tännpäi ja
tua tonnpäi, mnää puheli itteksen ja
koeti muistaa mitä kaikki siin "Manu-
aaliss" oli käskett ajoho lähteiss tehd.

Ko kaikk nappla oliva mnuu miäles-
tänn kohrallas ni starttipolkusin vaa
asemii ja aika polkasu! Kyll mnää pol-
kasi mutt nii teki se koneki! Starttipe-
taali anto mnuu koippeheni oikke kip-
piän tälli, hyvä vaa ett saappavars oli

hiuka suojan. Mnää muuti sytytyst –
väärä suunttaha vaa, ja sai viäll kippi-
ämmä naskaukse seuraava potkun pal-
kaks. Aika potkuri tämä ny vast ongi,
mnää puheli ja koeti hiaro koipean ko
sitä jomotti aika tavall. Ja sitt mnää
muuti stää sytytysvipusint ja ilmapelli
tällk kertta sopevamppa asenttoho ja
sainki konnee käyntti. Jestas ming ää-
ne se pääst ja täris ja vapis kon riivatt!
No misä o äänt, siin o voimakki, mnää
ajatteli. Sitt vaa ykköse vaihde sisäll ja
kaasust ja kytkimest päästelle mnää ja
BSA lähdetti kulkku. Liikenne ol on-
neks hiljast ette sen kanss tullu mittä
klummei mutt muuttori kanss tul. Se
nääks tykkäs pysät pari karunkulman
pääst. Hiki tukass mnää katteli stää ko-
nett ja koiti arvuutell, ett mist hän ny
miäless pahott. Mnää kopeloitti sitä si-
ält täält, polti hypypsenigi hiuka. Olis-
ko bensa loppunu taikk vuotanu tan-
kist, mnää arvuutteli ja kurkkasi jo
tankkihinki. Ei ollu loppunu, stää ol
tankiss niingo Itämert vaa. Kui sitt ym-
märsingi katto sinn tankki all ni siäll oli
piän kraana jota pasas väänneskell eri
asentoih. Siins se taudi lääke ongi,
mnää riamuitti ja odoti kappale aika
ett se Amalia-nimine karpuraattori
olis saanu makos täyttö.

Ja taas saapast potkuveivill. Ny ei
tullu takapotkuu ja kone kävi ko ihmi-
se miäli. Ja päästi matkatekko jatka-
ma. Ny tul hyvän tarppesse mnuu ajo-
opettelun setämiähe Harrikall. Paremi
sillaill varovaa tyyli ja varman bääll
mnää ajeli kottinbäi. Alkukesä ilma
oli nin komia kon oll voi. Ne uure
ajoprilli oliva valla hyvät suojustime
kon itikoit ja sontijaissiki pörräs ilmass
ain joukko. Sarevehkeit taikk niit
muutamppi tyägalungrapoi kon tekivä
föli takasatulall ei tarvittu lainkkan.

Seurava byssäys tuliki sitt Mynämäe
girkoll, eik johtunn BSA:st eikä

mnuust muttkon siit ett keskelt tiät sei-
sos kaks roteva miäst konti harallas ja
käre levijälläs toppamas mnuu siihen
paikkan. Poliiseit, mnää äkkäsi koht ja
pysätin. Toinen tul liki ja sanos niingo
olis hyvingi huonokuulosell yrittäny
puhell ett – Mikä helvatim pärinäpoi-
ka siält aja valot pääll? – Mnää kysy-
sin takasi ett ong hänell niingo virkas
bualest joku oikeus nimittel ihmissi
haukkumanimill ja kiroskell heill? Ei
sekkä ollu hee miälehes ja tämä synk-
kiämuotone virkamiäs ilmott ett hän
tahto sakotta mnuu aihettomast valot-
te käytöst taaja asutus kirkonkyläss.
Se toine heist ol hiuka lauhkijamp laji-
sas ja meinas ett kyll tämä ny huomau-
tuksellaki taidais menn. Ja sitt syynätti
kaikk mnuu paperin ja klappun, rekis-
terikilve erest ja takka, pyörä rungo ja
muuttorinumero ja kuutiokki olis vissi
laskettu jos se vaa olis jotenkin käyny
päisi. No mnää klaarasi se eksaami val-
la hyvi, oli kai nämä asjat täydess kun-
noss uudess pyäräss ens reissull! No nii
– sitt tul niit huomautuksi ja viäll hee
ommi miälipitteitäsiki moottoripyöräili-
joiest noi ylipäätäs. Mnää ajattli ett
pauhakka nyy, kyll mnää jaksa kuun-
nell. Ja katteli stää Mynämäe komiat
kirkkot ja ihmetteli kotei siin lainkka
tapuli ol. No he saiva sitt mnuu huo-
mauttelemisestani gyllikseks ja läksivä
hyväst sanomat tiähes, engä mnäägän
virikkan mittä. Muistelin vaa ett papp-
vaina bruukas joskus bualustell heijä
vähä äksyt Musti-koeratas sanomall
stää moittivill ett "koera virkka kuulu
haukkumine". – Ja näi jällekebai ajatel-
le mnää oli paljongi aikkani edell, sill
ett nykysi s a a sakkoi siit jos nohta
laitta valkkia pääll pyäräss, ja mnuull
meinas käyd juur päivästo. Iha vahin-
goss tiätengi ne ol pääll tullu laitettu si-
äll Turuus ko mnää niit nappuloi siin
tohkeisan väännteli!

Vilho veti henkkiäs ko ol saanu tä-
män gohra klaarattuu meill ja jatko
viäl hetke: – Noo, piänt tottumatto-
muut mnuu ajosan tiätengi ol, mutt
tliin gon tliingi Raumall kaikist vastuk-
sist hualimat yhde eine all see aja mitä
linjapiilli ol siihe matkaa aamuvarha-
sell tarvinnu. Se ol mnuu miälestänn
sendä hyvämbualne suaritus alottel-
jalt, vai kui? kysys Viljo melt ja läks –
no kyll te arvatt mihe hän ny jo läks.
Ja mnää huakkasi ett lopus seki matka
sendä vihdo ja viime!

Ankkurikarim Alpo ol kuulustellu
valla hiljasen boikkan näit Vilho vua-
lait muisteluksi ja ottiki sitt vihdo
suuvooro: Saamaren säseri kapeni ne
muuttorpyärät siit kuulemm ovakki!
Mahdang mnää lahotta koko ostamise
meiningini hän tuumaskell mnuull.
Älä siins semssi baskojas gohis, nykyse
byärä ova hyvi ja luattettavi galui –
gyll niitten ganss van kulkum päässe
jos vaa jongungaldane miäs sarveiss
kiinne oo, rohkasi mnää hänt! – Sama
sanos Vilhoki gon hän hetke pääst tullt
takasi – ost snää Albo vaam byärä ite-
les! Ja uus ja kunnoline koht, ekkäs
mittän krapoi lainkkan! Kyll mnää
taikk tua Juss sitt neuvota snuu, jost
tle jottalai vaikeuksi vaikk bensakraa-
natten ganss, hän lupas laupiaast ja
kraappas mnuu huamaamattan viimä-
se galiburkin mnuu gassim bohjalt.

Ja semse gipinä se Alpo-park sinä
ehton sai ett hän hommas ittelles seu-
raavall viikoll 750 kuutioise jaapani-
ihmee. Hänell jäi viäl vähä raha ylit-
tengi gaupa jälkke ni ett hän sai iteles
ja flikales uureaikkase ajopuvukki ja
jotta tuuliklasei ja varusteit siihe rukki-
hingi. Satteise alkusuve ilmakki siin
hiljalles paranusiva ja jos mnää oikke
ole ymmärtänn ni heill ol koko luonni-
kas pyäräilysuvi sinä vuann. – Se oo

Vanhan kansan talon teosta — ja nykypolven

Vaikkei Motoristi olekaan rakennusalan lehti, niin onpahan rakentaminen ja vallankin omakotitalon teko itsekutakin likeltä liipaiseva asia. Saa siinäkin pakinan tehdä ja hieman vertailla nykyajan meininkejä entisten aikojen touhuihin.

Tontti eli maapohja on aivan ensin oltava ennen kuin mitään aletaan sommitella. Ei puututa nyt siihen onko se entisen ajan miehen tontti ollut oma vaiko lainatontti tai kartanon mailta lohkottu tai annettu torpan paikan pahainen. Mutta pankkaas merkille miten merkillisen luontoon ja maastoon soveltuvia nuo vanhat talonpaikat ovat. Ja vielä toinen seikka: vanhan polven mies otti niin sanotun pienoisilmaston huomioon. Talonpaikaksi ei kalpuutet-

sitt jo kokonas valla toine historia että he men seuravan dalven naimissi ja että sitt seuravans suven hee huusholliis ostetti yksi kulkuneuvo lissä — tällk kertta ilma mittä muuttori taikk muut vaativamppa tekniikka. Se ol näättäk stää hyväks havaittu lykättävvä malli ja kaike huipuku viäll kahdell piänellp pärinäpojiaa aluull mitoitettu. Siit sinäns onnelisest ostoksest mnää ja Vilho gyll besemm gäten — eik siihe meijä neuvojamm taikk mittä saunagaljaechoit tarvittukan sembuale.

Todista
Ganaliranna Juss

tu jotain koleaa pohjoisrinnettä tai kosteaa notkoa — yleensä ainakaan, vaan pyrittiin katselemaan mieluiten kuivia mäkimaita, paremmin vielä päivänpaisteen puolelle viettäviä rinteitä. Järven ja merenrannoilla on niissäkin osattu valita parhaat päältä kun on saanut — silloin joskus — valita, eikä ole rantakaava tai yleskaava tai kaupungin rakennustoimiston kaavamainen kaavoitusosasto painanut päälle.

Myös tien tain polun kulku, veden saanti ja monet muutkin seikat ovat saattaneet vaikuttaa talon paikan valintaan. Näin jälkeensä katsellen tuntuu, että pääsääntöisesti ovat järkimiehet olleet asialla. Linnojen ja kartanoiden sijainnin ohjaajina ovat monesti olleet aivan puolustustaktilliset seikat — ajat olivat levottomia ja rauhankaudet olivat vain sotien välisiä poikkeusilmiöitä.

Yksihuoneista pienempää taloa ei kukaan liene pykännyt, monisalisia pappiloita ja kartanoita on sen sijaan tehty paljon. Tarkoituksenmukaisuus ja ulkonäön sekä mittasuhteitten sopu-suhtaisuus, siinäpä on muinoin osattu asia ainakin yhtä hyvin kuin nykyisinkin. Joskus vähän paremminkin. Katsetkaapa vain noita maaseudun vanhoja asumuksia vähän tällä silmällä. Aivan vaatimattomissakin ovat suhteet paikallaan, talo sijaitsee useimmiten edullisesti maastoon ja päivänvaloon

nähdessä tontillaan ja sopii ympäristöönsä kuin nenä päähän.

Taloryhmät, kylänkulmat tai kartanot alustalaisten rakennuksineen muodostivat myös sovinnaisia kokonaisuuksia, joissa kaikki palaset olivat aikalailla samasta pelistä kotoisin. Harvoinpa ovat vanhat rakennusryhmät niin tiiviitä, että massamainen vaikutelma syntyy. Närpiön kirkon seudulla oli ennen vanhaan noin 300 kirkkotal- lia, ehkä siellä? Nyt niitäkin on vain puolentoistasadan paikkeilla.

Vanhan kansan mies tiesi, että Suomessa sataa noin 500 mm vuodessa, paikoin enemmänkin, vaikkei osannutkaan sitä tilastoista lukea, kun ei tilastoja ollut. Mutta se vanha mies ei laittanut taloonsa tasakattoa, kun kerran tiesi satavan, sekä että lunta, vettä. Tarvitaan sensijaan lähemmäs 20 vuotta kalliita kouluja käynyt arkkitehtilau- ma saamaan aikaan vuosikausia kestä- vän, maanlaajuisen hölmöilymuodin, jolla ulkonäön ja asuttavuuden kannalta pilattiin lukematon määrä uudisra- kennuksia maassamme — ei niin kovin kauan sitten. Vanhoissa taloissa oli myös katon kaltevuuskulma osu- van verran jyrkkä että kevättalvella lu- met liukuilivat itseksensä alas, ja sen verran loiva että katonkattajat pysyi- vät katolla.

Se vanhan kansan mies tiesi myös, ettei talon ulkoseinän ole hyvä kastua katolta valuvasta vedestä. Niinpä ne miehet tekivät taloihinsa räystäät, ja osasivatpa mitoitaa ne aina rakennuk- sen muiden mittojen mukaan niin ettei talot näyttäneet lippalakin silmillen vetäneiltä. Kun peltirännejä ei ollut pantiin talon kulmiin vaikkapa riukuja ohjaillemaan sadevesi suoraan alas, tynnyriin tai maahan, mutta ei seinille roiskumaan.

Entäs sitten se muu suhteellisuuden tai paremminkin suhteiden taju? Sym- metriaan turvaututtiin pitkälle, kun oli esimerkiksi julkisivujen ulkonäöstä tai ikkunoiden jaottelusta kyse. Ne pantiin just jullilleen ja jako tasan. Ik- kunoiden ruutujako oli sekin harkit- tua. Joko nelio neljään yhtä suureen pikkuneliöön. Tai sitten yläruutu poi- kittain ja alaosa keskeltä halki. Kol- mas vaihtoehto oli usein se, että aukko keskeltä halki ja kolme samansuuruis- ta pikkuruutua kumpaankin puolis- koon. Tuntuu oudolta mutta kyllä klassillisen kreikkalaisen temppelin mittasuhteet ovat pitkälti olleet esiku- vina onnistuneimmissa maalaistalois- sa. Sopiipa vaan silmällä päätykolmi- oiden kulmien astelukuja ja katsoa mi- ten päätykolmiot suhtautuvat päätyjen pinta-aloihin. Pituuden ja leveyden keskinäisessä suhteessa toistuu se jat- kuva suhde — sectio aurea, se toistuu ikkunoiden ja ovien mittasuhteissa jos- kus jopa huoneiden lattiassa. Muistat- tekos vielä sitä geometrian kultaista leikkausta, siinä sen salaisuus!

Entäs sitten värien valinta. Tieten- kin ennen vanhaan oli värivalikoima suppeampi kuin nykyisin jolloin tehtai- den värikartoissa on neljäkin sataa eri sävyä toinen toistaan kummallisemmin nimin nimikoituina. Ennenvanhaan löytyi esimerkiksi hiirenharmaata yleissävyä, joka saatiin aikaan niin että ei maalattu rakennusta lainkaan. Säit- ten haltija vaan hoiti asian pikkuhiljaa hissukseen. Punamultaa läytyi ja kelta- multaa. Niistä kun keiteltiin ruisjau- hon ja muiden tykötarpeiden kanssa maalivelli, niin jo piti ja kesti. Saaristo- laiset laittoivat sekaan vielä hylkeen- traania, ja pito senkun parani. Herras- kartanot ja pappilat väritettiin öljy- maalilla, jossa taas pellavansiemen- öljy oli se tärkein kemikaali. Rapatut

ulkoseinät ja sisällä muurinkyljet valkaistiin kalkkivellillä sivellen. Se ei ollut niinkään kestävä, mutta olipahan helpompi uusiakin, uusi kerros vain vanhan päälle. Rakennusten väreissä ei siis käytetty luonnossa itsessään toistuvia värisävyjä, kuten vaikkapa ruskeata tai vihreää. Talojen väri — vaikkapa vain punamultasävy — muodosti kontrastin, vastakohtan luonnon väreille ja siinä se niksi olikin!

Jos nyt joku olisi kiinnostunut keittämään itse punamultamaalia, niin pannen tähän väliin erään ohjeen. Kyllä se maali nämä lateksit hakkaa, ja onpahan mukavaa puuhata siinä keittelyssäkin. Halvempaa se on. Tässä eräs resepti, kuulemma oikein museoviraston suosittelema: 50 litraan kiehuvaa vettä sekoitetaan rautavihtrillä kaksi kiloa ja sen jälkeen hienoja ruisjauhoja 4,5 kg. Kun seos on kiehunut vähintään puoli tuntia siihen vähitellen hämmennetään kahdeksan kiloa punamultaa. Seosta keitetään hiljaisella tulella ainakin kaksi tai kolme tuntia. Jäähdytettynä maalikeitos on valmista siveltäväksi. Toisenkin reseptin olen tallettanut, se on tällainen: Kuparisulfaattia noin 4 %, ruisjauhoja noin 10 %, puna- (tai kelta-) multaa noin 28 % ja vettä noin 58 %. Kuparisulfaatti sekoitetaan kiehuvaan veteen hyvin ja annetaan liuota siihen täysin. Sitten lisätään ruisjauhot ja annetaan kiehua koko ajan sekoittaen kunnes seos on liisterimäinen. Väriaine lisätään ja seosta keitetään kannen alla noin kolme tuntia. Tulen kanssa on syytä olla varovainen sillä keitos on herkkä tulemaan padan reunan yli. Valmiin maalin ohentamiseen käytetään sillinsuolavettä ja enintään 10 % maalimäärästä. Ohentaminen tapahtuu vasta maalaustyöhön ryhtyessä. Huomattakoon että tä-

mäntapaiset keitosmaalit parhaiten tarttuvat karheaan puupintaan!

Uunien, muurien ja kakluunien tekotaito olisi luku sinänsä. Onpa joskus maailmassa vielä 1800 -luvulla taloja verotettu savupiippujen lukumäärän mukaan, meilläkin. Niinpä monenkin

uunin hormit on voitu ullakolla yhdistää savupiipusta ulostulevaksi "pakoputkistoksi". Kaakeliuuni on eräs tämän alan huippusaavutus mitä kauneusarvoihin ja hyötysuhteeseen tulee. Pitkäikäisiäkin ovat kuin peijoonit. Siihen vain meni aivan tuhatvuotinen tavattoman monivaiheinen uunin kehityshistoria tuvan nurkassa kyyhöttävästä kivikasa-kiukaasta kun aloitettiin. Taas on kovaa muotia komia kakluuni, tekijät vaan ovat harvassa, mutta ihan kokonaan ei taida olla taito mennyt maan rakoon, ehkäpä elpymässä jopa?

Talojen tiivistys vetoa vastaan tai muu ilmastointi? Tiivistys hoidettiin tunkeamalla triiviä tai sammaleita taltan terällä seinähirsien rakoihin ja ulkopuolelle vuorilaudoitus. Paksu hirsinä piti lämpöä sisällä ja kylmyyttä ulkona, vuorilaudoitus suojasi tuulta vastaan. Ennen kaikkea talo "hengitti" eli ei ollut liian tiivis. Sisäpuoli saatiin verhota vaikkapa sanomalehdillä tapetoiden tai pystylautapaneelilla rinnan korkeuteen asti. Lattioissa oli trossipermento, jossa lattialankkujen alla oli trossipohjan kannattelemana vaikkapa sammaleita eristeenä. Kutterinpuru ja sahajauhot olivat myös käypää eristettä. Taas samat edut: eristeros piti kohtuullisesti lämpöä, säilyi kuivana ja hengitteli. Nyt pannaan muovikalvoa, alumiinifoliota sun muuta karhuntaalua ja niin tiivistä, että monesti on vaarana se että kosteus ei pääsekään poistumaan rakenteista. Onpa

HUOMIO! MAKSUMYÖHÄISET.

Seuraava lehti
MOTORISTI N:o 3
postitetaan ainoastaan
jäsenmaksunsa vuodelle 1984
maksaneille.

Kassanhoitaja

moni tehnyt rumia puhellen melkoisia remonteja lattioihinsa ja alapohjiinsa ja seiniinsäkin, kun aivan muutaman vuoden vanhassa talossa on alkaneet nurkat sanan mukaisesti mädätä paikalleen kosteuden kertymisen johdosta. Kun tehdään liian tiivis talo kalvoilla ja kolminkertaisilla ikkunoilla, on sitten pakko asentaa ilmastointilaitteita. Niillä imetään kylmää ilmaa sisään ja lämmitetään se. Tai niillä puhalletaan lämmintä huoneilmaa ulos ja hukataan siinä lämpöä. Parhaassa tapauksessa asennetaan poistoilman ulosmenoihin jotain lämmöntalteenottovempaimia, jotka parhaansa mukaan koettavat siepata lämmönhippusia talteen. Ja kaikki nämä energiaa säästävät tuumailut taas käyttävät sitä energiaa toimiakseen. Vanhan polven äijät availivat joskus harvaksen ikkunoita milloin lanttulaatikon haju tai piipunsauhut tuntuivat liian vahvoilta. Ilmankostutusvehkeitäkään ei tarvittu, kun kyökin hellankulmalla pihisi kahvi- tai muu pannu lykäten kosteutta ilmaan. Pelarkuuniat voivat hyvin ja keuhkotautiset lapsot yskivät ja räkiävät lattialla. Formaldehydipitoisuuksia ei tarvinnut mittailla, kun ei ollut mittareita eikä sitä hyydiäkään.

Valaistuksen järjestäminen ei oikein kuulu tämän tutkielman piiriin. Mutta juttuun on tultu siinäkin. Valoisampana vuodenpuoliskona se ei suuri pulma ollut, pimeänä aikana koettiin tulla toimeen miten kuten, päreillä, kynttilöillä, öljylampuilla, petromakseilla tai karbidilampuilla jopa. Kaikki ne asiansa jotenkin ajoivat ja tulenvaarallisia olivat. Tässä kohdin on nykyajan vehkeet ja vinkeet kyllä ylivoimaisia. Viihde-elektroniiikan saivat iltapuhteilla korvata yhteiset tupailat, joissa iskettiin tarinaa, kerrottiin muinaisia juttuja ja tehtiin puhdetöinä kirvesvarresta alkaen kaikenlaista talouskalua ja tarve-esinettä.

Onpa ollut kiva havaita lehdestämme, että kerholaisetkin joskus poikkeilevat joissain museoissa, mökkikylissä, käsityöläisperinnepäivillä tai erämaakirkoissa. Sopii niissä käydessään katella asioita vähän vertailevalla silmällä. Ei se kaikki mikä on vanhaa ole niin vain kelvotonta ja poisheitettävää, vanha mieskin on osannut paljon. Siihen osaamiseen perustuu kaikki meidänkin osaamisemme — ajatteli

Rantakylän äijä.

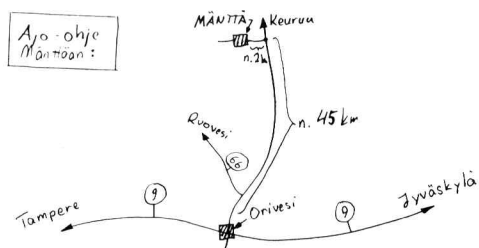
Etappiajo -84

MP-69 järjestää jäsenilleen jo tutuksi muodostuneen Etappiajon alkukesällä kauniissa Keski-Suomen maisemissa.

— KOKOONTUMINEN on lauantaina 26.5.-84 klo 12.00 mennessä MÄNTTÄN kirkkoaukiolla. Muutaman tutustumiskohteen kiertelyn jälkeen reitti päättyy KEURUULLE. Nyyssänniemen leirintäalueelle. Perillä on mahdollisuus joko telta- tai mökkiöypymiseen sekä saunomiseen. Kerho kustantaa saunan! Lisäksi alueelta on varattu iso pirtti yhteistä illanistumista varten, mikäli kevätää ei sattuisi suosimaan raitisilmaretkiä.

Aikaisesta ajankohdasta johtuen (alue avataan virallisesti vasta 1.6.) ei ruuhkaa ole odotettavissa joten **KAIKKI MUKAAN!**

— toivoo Pirkanmaalaiset ja Keuruulaiset

MP-69:n KIRKKOPYHÄ 3.6.-84 KARSTULASSA

Tänä vuonna otamme ajosuunnaksi Keski-Suomen, tarkemmin Karstulan kunnan, matkatessamme kirkkopyhän viettoon.

— Kokoon-tuminen klo 9.30 kirkon lähellä sijaitsevalla P-paikalla.

Sijainti:

— Valtatie 13 kulkee Jyväskylästä kunnan halki Kokkolaan, Sininen tie kulkee Vaasasta Karstulan kautta itään, vaihtoehtotie kulkee Tampereelta Karstulan kautta Kokkolaan ja Vihreä linja kulkee Vaasasta Seinäjoen, Karstulan, Jyväskylän ja Lappeenrannan kautta Imatralle.

Etäisyydet:

Jyväskylään 100 km Vaasaan 190 km Kokkolaan 152 km
Tampereelle 210 km Kuopioon 220 km Seinäjoelle 123 km

— Jumalanpalvelus Karstulan kirkossa.

— Kirkonmenojen jälkeen kukkavihon laskeminen Sankarivainajien muistomerkillä.

— Seurakunnan tarjoamat kirkkokahvit seurakuntatalolla.

— Tutustuminen paikkakuntaan.

Kirkkopyhä järjestetään tälläkin kertaa 2-päiväisenä. Voit saapua jo lauantaina 2.6.-84 kokoon-tuminen klo 11.00 kirkon lähellä sijaitsevalla P-paikalla, josta halukkailla on mahdollisuus lähteä seuraamaan klo 12.00 alkavaa Karstulan Kanoottirallia (maksullinen).

— Yöpyminen tapahtuu seurakunnan omistamassa Hinkalon leirikeskuksesta, jossa varattuna sisämajoitus + sauna, hintaan 7,50 per.h:iö. Varaa mukaan retkipatja + makuupussi.

Ajo-ohjeet Hinkaloon:

— Ajat kohti Karstulan keskustaa, tulet tielle 634 jonka risteyksessä lukee Pylkönmäki 27 km ajat 8 km oikealla viitta Hinkalo, jota ajetaan 1,5 km kunnes olet perillä.

Tavataan Karstulassa runsain joukoin.

Toivoo Pekka Kuoppala + tytöt.

Puh. 90-354428 (miel.ilt.)

alennus alennus alennus alennus alennus

5 p/I TÄLLÄ KUPONGILLA

VOIMASSA 2—3.6.-84

TB/KARSTULA

alennus alennus alennus alennus alennus

Motoriimi kahdelletoista kuukaudelle

Tammikuu

Talven synkkyys kattaa maan pöly peittää pyörän armaan Mutterit on hujan hajan Törky täyttää pyörävajan

Helmikuu

Pyry lentää pakkanen paukkaa ajoon ei vaan aatos laukkaa jälkiverot rahat haukkaa voi mua nahkapoika raukkaa

Maaliskuu

Hanget vajoo tintti laulaa rännit vuotaa täyttä kaulaa kaasukättä syyttää kevät mielen lämmittää

Huhtikuu

Hiihtää et voi enää jäällä Haalarit on kohta päällä Veri vetää maantielle se on mulle pakkomielle

Toukokuu

Ja taas on aika auringon Nyt ensi rallin vuoro on Sinne sekaan notkumaan joukkoon hauskaan ajamaan

Kesäkuu

Lomat vapaus kutsuvat riennä reissuun riemuiten taas kaukomatkat ihanat sua oottaa vietellen

Heinäkuu

Ajokelit paranee kesä lyhyt etenee Kas Kontiossa möykänneet on Imatralla telttailleet

Elokuu

Illat ehtii aikaisemmin Lomat on jo vähiin päin Rahat kului vikkelimmin Taasko tässä kävi näin

Syyskuu

Pääskyt lentää pois päin jo olokin on hontelo Kaunis ajopäivä vielä Kesän muistoissa on siellä

Lokakuu

Ruskaralli pystymettä sataa räntää sataa vettä Hurtti huumor vailla vertaa tänne tullaan monta kertaa

Marraskuu

Rähjäpyörät enää kiittää muuten saa jo ajot riittää Pyörän myy vain luopio Pikkujoulut oottaa jo

Joulukuu

Kampeet pestään lepää rukki Voi jos haalarin tois pukki Toiveet kaikk ei toteutuneet Jähän sentään haaveet unet

”Pegasos”

Rikesakoista yli kolmannes nopeuksista

Viime vuoden syys-joulukuussa poliisi antoi yhteensä 45 000 rikesakkoa. Rikesakoista yli kolmannes, 15 400, annettiin ylinopeuksista. Epäkuntoisella ajoneuvolla ajamisesta annettiin 5 900 rikesakkoa. Jalankulkijat ja pyöräilijät saivat 6 750 rikesakkoa, tiedot perustuvat Tilastokeskuksen poliisilta keräämiin ilmoituksiin rikesakkojen määrästä.

Loput rikesakkotapaukset sisältävät muun muassa erilaisia liikennesääntöjen rikkomisia, turvavöiden ja kypärien käytön laiminlyöntejä, moottori-

ajoneuvon häiritsevää käyttöä tai henkilökuljetusrikkomuksia.

Rikesakkolaki (66/83) tuli voimaan viime vuoden syyskuun alussa. Jo syyskuussa rikesakkoja annettiin 12 400. Lokakuussa niitä annettiin 13 500, marraskuussa 11 200 ja joulukuussa 8 000.

Vähäisistä liikenne rikkomuksista voidaan lain mukaan antaa tietynsuuruinen rikesakko. Se on rangaistus, joka ankaruudeltaan on poliisin huomautuksen ja päiväakkoperusteisen sakon välissä.

Kirjelähetys

Posti-
maksu
1,30

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

Markku Ahonen

Tulikallionkatu 4 B 53

15170 LAHTI 17

Oodi maanteiden moukalle

Oi sinä maanteiden valtiat ja sivuteiden kauhu kaikkien ajokaistojen omistaja ja piennartenin tarvitsija Säännöt ja rajoitukset eivät ole sinua varten Olethan henkilöauton omistaja tai ainakin sellaisen haltija tai vähintäänkin kuljettaja Jos sinulla aina edes on ajokorttiakaan

ajotaidosta tai vastuuntunnosta puhumattakaan Muut väistykööt toiset paetkoot kun sinä kuljetat kymmenien tuhansien markkojen arvoisella peltiroppeellasi vajaan viidenkymppin arvoista intelligenssiäsi.

Tuhatkunta hiljaista asiakasta saavat hautaustoimistot olemattoman harkintasi jäljiltä

ILMOITUS OSOITTEENMUUTOKSESTA

Jäsennumero: _____

Nimi: _____

Uudet osoitetiedot

Jakeluosoite: _____

Postinumero: _____

Postitoimipaikka: _____

Muita tietoja ja ilmoituksia kerholle:

Suomen kansan sananlaskuja viinan ihanuudesta ja kurjuudesta

Mylvitään kans kon kerraj juovuk-siski ollaan

Kosti TL

Täytyy huutaa ettei viina hukkaan men

Nummi

Heiluk maa vae heiluk taivas? – vaan se on tämä poika kun heilu

Laitila

Humalaa ei oo enneko on maas pit-källä ja viel pelkää kaatuva

Kirvu

joka vuosi, tänäkin vuonna Joukossa on monia motoristejakin eivät kaikki synnittämiä hekään Monia heistä et nähnyt, et havainnut et arvostanut miksikään koska sinulla oli auto ja itsetunto ja ehkä vielä viinaakin täyttämässä muutoin tyhjää päätäsi.

Me pelkäämme sinua mutta meidän on eletävä ja ajettava sinun kanssasi samoilla kaduilla ja maanteilla Kun ajokausi taas kevään myötä koittaa rohkenemme toivoa että tajuaisit meidänkin oikeutemme olemassaoloon ja harrastukseemme. Paljonhan tämä on pyydetty kun sinulla on auto.

Janne Jamahainen
Vielä motoristi

Viina peässä, moa jäässä eikä pysy seisaallaa

Nurmes

On niin paljo juovuksis ettei taera pukkii pirust erotta

Kustavi

Eihän markkinoilla suru auta, turkit juola pitää

Anjala

Kaekki ne humalassa laulaa, vaeh harva se rapulassa rallattaa.

Humalass on huvviis olla, mutta pohmelo on paha makune

Sakkola

Tämmöstä se nys sitten o, sano Eetu kun juovuksissa oli.

Pyhämaa

Alha meni sano Nukari kun rahansa joi

Isokyrö

Humalaine käyp tien tarkkoa

Sakkola

Kun on selvän mieles niin on juop-pon kiales.

Laitila

Selvänä se on päähän pantu mitä juovuksissa tehlään.

Kangasala

Kyl vähemmä sai, sano Vähätalo ko Isotalo kalavetes myi ja osti viinaa.

Pyhämaa

Ei juopunu koskaan ole selvän väär-rtti, vaikka olis kuinka juovuksissa

Kun ei tulis tavaks, sano Manu kun ryyppyn otti.

Kustavi

KEVÄTRETKI

Arvoisat Kerholaiset!
Tervetuloa ohjelmaltaan monipuolisen
viikonlopun viettoon Rautalammille.

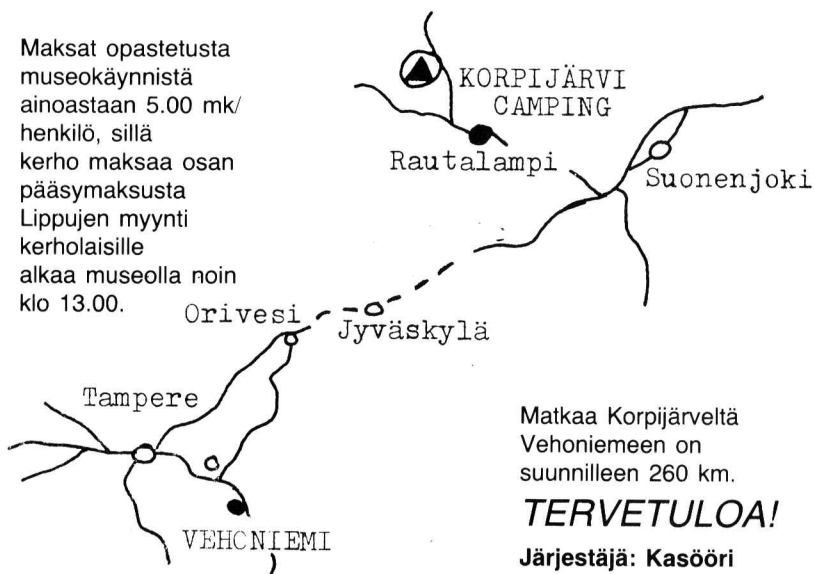
Lauantain 5.5. ohjelma Korpijärvellä on seuraava: Klo 13.00 alkaa Kerhomestaruus-Trial kilpailu. Klo 18.00 — 21.00 jälki-ajot sekä saunominen. Klo 21.00 — 23.00 iltanuotiolla palkintojen jako.

Sunnuntaina klo 7.30 — 8.30 aamupala, minkä jälkeen lähtö Vehoniemeen. Korpijärvellä on mahdollista ostaa kohtuuhintaista ruokaa lauantaina klo 11.00 — 12.00 sekä 17.00 — 18.00 välisenä aikana. Kahvila on auki koko päivän. Kerho on varannut kaikki leirintämökit, tosin vuodepaikkoja on rajoitetusti, joten varaa teltta mukaan.

Leirintämaksu Korpijärvellä on lauantain—sunnuntain väliseltä yöltä 10.00 mk/vuodepaikasta/henkilö sekä 5.00 mk/telttapaikasta/henkilö. Kerho kustantaa ylimenevän osan.

Sunnuntaina 6.5. klo 13.00 alkaen tutustuminen Vehoniemen Automuseoon.

Maksat opastetusta museokäynnistä ainoastaan 5.00 mk/henkilö, sillä kerho maksaa osan pääsymaksusta. Lippujen myynti kerholaisille alkaa museolla noin klo 13.00.

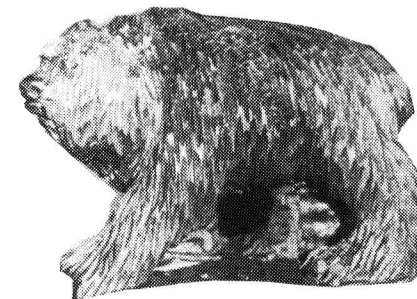

Matkaa Korpijärveltä Vehoniemeen on suunnilleen 260 km.

TERVETULOA!

Järjestäjä: Kasööri

XVIII Kontio

6.-8.7. 1984

- Kontrollipaikka sijaitsee Sotkamon kirkonkylässä
- Kontrollipaikalla huoltoasema
- Ennakoilmoittautuminen PAKOLLINEN, joka tapahtuu jäsenille lähetettävällä tilillepanokortilla
- Jäsen voi kutsua yhden pyöräkunnan vieraaksi ralliin

Terv. Pohjois-Karjalan 69:läiset

**P.S. Lisätietoja
toukokuun Motoristissa.**